

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล

ขวัญภา บุญนิธิ

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึก วิจัยชัยเป็นรายบุคคล" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ท.ท.

.....
(ดร.ทองภาพ ชุนมธุรส)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ป.อ.

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณางษ์)

รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์

พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ทรงภพ ชุมนมธุรส อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านด้วยความเคารพอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครูทเมือง รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจัน โดพิทักษ์ กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ผศ. ณัฐวุฒิ เชื้อชวด ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นางศุภกานต์ พงษ์ธนภูมิ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านข้าหวาย นางอภิรดี รุ่งแจ้ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลลาดยาว นางเบญจากร บัวแดง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลลาดยาว และนางสาวจิรนนท์ สมน้อย ครูชำนาญการ โรงเรียนวัดท่าจิว ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้ศึกษาค้นคว้า ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน อย่างดีเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและส่งเสริมกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่มีความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านี้ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่ได้รับจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบเป็นบูชาพระคุณครูบาอาจารย์ที่ท่านได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทุกท่าน

ขวัญนภา บุญนิธิ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล
ผู้วิจัย	ขวัญนภา บุญนิธิ
ที่ปรึกษา	ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยยบเรศวร, 2563
คำสำคัญ	ทักษะการอ่านสะกดคำ, แบบฝึกวินิจจัย

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้นี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผนละ 2 ชั่วโมง แบบฝึกวินิจจัยรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด เป็นแบบฝึกที่ได้จากการวินิจจัยข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนในด้านการอ่าน แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบทดสอบการอ่าน หลังจากการใช้แบบฝึก เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน เปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการใช้แบบฝึกวินิจจัยรายบุคคล โดยใช้สถิติ (t-test Dependent) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ (t-test one sample)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจจัยเป็นรายบุคคล พบว่า การทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.00 คะแนน และ 16.40 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียน ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	THE DEVELOPMENT OF READING AND SPELLING SKILLS IN GRADE 1 STUDENTS USING THE INDIVIDUAL DIAGNOSTIC EXERCISE
Aothor	Khwannapha Boonnitee
Advisor	Dr.Songphop Khunmathurot
Academic Paper	Independent Study, M.Ed. in Thai language, Nareasuan University, 2020
Keywords	Spelling reading skills, Diagnostic Practice

ABSTRACT

This study objectives were 1) to compare the reading and spelling skills of grade 1 students between before and after class. Using a diagnostic practice individually. 2) to compare reading and spelling skills. Of the first grade students after studying with 70% of the criteria. Grade 1 students, semester 2, academic year 2020, at Ban Klong Nam Chon School, Mae Wong District, Nakhon Sawan Province, 5 students by specific selection method. The tool used is the Thai language learning management plan. For students in grade 1 of 10 plans, 2 hours per individual diagnostic exercise For Grade 1 students, five sets of exercises are based on the diagnosis of each student's defect in reading. Reading and spelling skills test It is a reading test. After using the practice It is a multiple-choice type, 3 options, 20 items. The statistics used were to find the basic statistics: percentage, mean and standard deviation. Of the score obtained from the test measures the reading and spelling skills of the students Comparing the reading and spelling skills of Prathomsuksa 1 students after using the individual diagnostic exercise using statistics (t-test Dependent) comparing reading and spelling skills.

The results of the research were as follows :

1) The results of the development of reading and spelling skills of Prathomsuksa students at 70% of the study. 1 Between before and after class By using the individual diagnostic practice, it was found that the pre- and post-study test of Grade 1 students had mean scores of 11.00 points and 16.40 points, respectively. The study results of the students were significantly higher than before studying at the .05 level.

2) The comparison of reading and spelling skills. Of the first grade students after studying against the criteria of 70%, it was found that the reading and spelling skills of the first grade students had an average score of 16.40 points or 82.00%. It was found that the post-study score of Prathomsuksa 1 students was significantly higher than the criterion at the .05 level.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	5
	ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
	สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551.....	8
	ทักษะการอ่านสะกดคำ.....	11
	แบบฝึกเสริมทักษะ.....	20
	การวิจัย.....	30
3	วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	37
	กลุ่มตัวอย่าง.....	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
	การสร้างเครื่องมือวิจัย.....	37
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	47
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกวินิจจัยเป็น รายบุคคล.....	48
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	49
5 บทสรุป.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	50
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	60
ประวัติผู้วิจัย.....	181

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการทดสอบ RT (Reading Test) ด้านความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ตั้งแต่ปี 2561-2562.....	3
2	แสดงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ การอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน.....	9
3	แสดงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษามิบัญญัติทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ.....	10
4	แสดงผลข้อมูลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นรายบุคคล.....	48
5	แสดงผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล.....	48
6	แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียน	
7	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	49
8	แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1.....	69
	แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	70

สารบัญญัตินำ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) พิจารณาประเมิน และให้คำแนะนำ แบบทดสอบทักษะ การอ่านสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	71
10	แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	72

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชาติจะต้องหวงแหนและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาของตนเองและมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย การที่จะรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ นั้นมีความจำเป็นต้องให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามเอกลักษณ์ทางภาษารวมทั้งต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย แนวทางหนึ่งที่จะธำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมทางภาษาของชาติเอาไว้ นั่นก็คือการจัดให้ภาษาไทยเป็นรายวิชาที่ผู้เรียนทุกระดับจะต้องศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับที่มีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาในระดับสูงต่อไป (กรมวิชาการ, 2551, หน้า 1)

ด้วยเหตุผลที่ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สำคัญดังกล่าว ผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ดีจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกัน ซึ่งในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สาระวิชาอื่น ๆ และใช้ในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กรมวิชาการ (2551, หน้า 21) จึงมุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณกรรมและวรรณคดี โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด มีทักษะกระบวนการทางภาษา มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ญัฐกานต์ ชาติเพชร (2549, หน้า 2) กล่าวว่า การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้อง

ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะทักษะการอ่านที่เป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการรับสาร เพราะโลกยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารที่ย่อให้โลกเล็กลง โลกของการศึกษาจึงมีได้จำกัดอยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนในยุคโลกไร้พรมแดน

กระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน เห็นได้จากโครงการส่งเสริมการอ่านอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะมีผลสำรวจการอ่านของคนไทยแล้ว พบว่าคนไทยอ่านหนังสือค่อนข้างน้อยมาก ธนุช ตริทิพบุตร (2552, หน้า 5) ได้มีการเปิดเผยผลสำรวจพฤติกรรมการอ่านหนังสือของประชากรประจำปี 2551 ของสำนักสถิติแห่งชาติ โดยมีการเก็บข้อมูลจากประชากร อายุ 6 ปีขึ้นไป พบว่าเพศชายอ่านหนังสือมากถึงร้อยละ 51.5 ขณะที่เพศหญิงอ่านหนังสือเพียง 48.5 เท่านั้น และจะพบว่ามีการอ่านหนังสือมากที่สุดในวัยเด็กอายุระหว่าง 10-14 ปี อาจเป็นเพราะว่าเด็กวัยนี้อยู่ในวัยเรียนหนังสือ รองลงมาคือกลุ่มคนทำงานและผู้สูงอายุ หนังสือที่พบว่าผู้อ่านนิยมอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและนิตยสารการ์ตูนตามลำดับ และไม่ว่ากลุ่มของผู้อ่านหนังสือจะนิยมอ่านหนังสือประเภทใด สิ่งที่ได้จากการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน ในลักษณะทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ในโลกกว้าง การอ่านช่วยให้เราสามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้

จะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านเป็นปัจจัยส่งเสริมเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการเรียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน การอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในการเริ่มต้นการฝึกการอ่าน ครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ .

จากผลการทดสอบ RT (Reading Test) ความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2562 ผลปรากฏดังตาราง 1

ระดับโรงเรียน			
ด้าน	2562	2561	เพิ่ม/ลด
การอ่านออกเสียง	33.50	50.39	-16.89
การอ่านรู้เรื่อง	41.75	60.71	-18.96
รวม 2 ด้าน	37.62	55.55	-17.93
			ลดลง

(โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน, 2562 หน้า 2)

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน มีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทดสอบด้านการอ่าน RT (Reading Test) คะแนนการอ่านออกเสียง ในปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเท่ากับ 33.50 และคะแนนการอ่านรู้เรื่อง มีคะแนนเท่ากับ 41.75 ซึ่งรวมทั้ง 2 ด้าน ได้คะแนนเฉลี่ย 37.62 และปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเท่ากับ 50.39 และคะแนนการอ่านรู้เรื่อง มีคะแนนเท่ากับ 60.71 รวมทั้ง 2 ด้าน ได้คะแนนเฉลี่ย 55.55 สังเกตเห็นได้ว่า ในปีการศึกษา 2562 มีคะแนนการอ่านต่ำกว่าปีการศึกษา 2561 อย่างเห็นได้ชัด

จากผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่าน RT (Reading Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ในระยะเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการสะกดคำ ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ เพราะฉะนั้นนักเรียนสะกดคำไม่ได้ หรือสะกดคำไม่ถูกต้อง จึงอ่านออกเสียงออกมาเป็นคำไม่ได้ ทำให้ออกเสียงผิด ทั้งนี้เพราะอาจจะขาดการฝึกฝน และยังไม่รู้หลักเกณฑ์ของภาษา ประกอบกับไม่มีนวัตกรรมและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย สื่อการสอนยังเป็นรูปแบบเดิมทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย เป็นเหตุให้อ่านหนังสือไม่คล่อง อ่านคำไม่ได้ ส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีปัญหา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1-3)

การประเมินผลในชั้นเรียนเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนถือว่ามีมีความสำคัญ เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหา ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระยะของการจัดการเรียนรู้ว่าหน่วยใด เนื้อหาใดที่ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จนั้นเป็นเพราะสาเหตุใด ซึ่งจะได้นำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนแก้ปัญหาการเรียนรู้อันเกิดขึ้นได้ทันทั่วถึงที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตน และสามารถเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไปได้ ครูผู้สอนต้องทำการ

ตรวจสอบวินิจฉัยผู้เรียนว่ามีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ในเนื้อหาใด อย่างไร จะได้สามารถแก้ไข ปัญหาการเรียนรู้อันผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการดังกล่าวสามารถทำคู่ขนานไปกับการจัดการเรียนการสอน ถือเป็น การประเมินเพื่อวินิจฉัยผู้เรียน

การประเมินเพื่อวินิจฉัยความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนนั้นสามารถทำได้ทุกช่วงเวลาของการจัดการเรียนการสอน การประเมินในช่วงเวลาก่อนเรียน มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้เรื่องใหม่ ๆ ทำให้ครูผู้สอนสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การปรับพื้นฐานของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม การประเมินช่วงเวลาระหว่างเรียน มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้ถูกต้องหรือไม่ บทพร้อมตรงส่วนใดครูผู้สอนจะได้หาแนวทางแก้ไขปรับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ทันทีที่ ส่วนการประเมินช่วงหลังเรียนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบและตัดสินว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการหรือไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปหรือไม่ ผลการประเมินจะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น หรืออาจสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนในสิ่งที่ผู้เรียนยังบกพร่องเพื่อเติมเต็มผู้เรียนให้เต็มศักยภาพต่อไป (เกรียงศักดิ์ พลยะเดช และคณะ, 2540, หน้า 5)

การแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เริ่มด้วยนำผลการทดสอบด้านการอ่าน RT (Reading Test) มาวินิจฉัยรายบุคคลถึงสาเหตุว่านักเรียน แต่ละคนมีปัญหาการอ่านจากส่วนใด การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องไปกับการเรียนการสอนตลอดเวลา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือเพียงใด หากพบว่ามีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ใด ก็จะได้ใช้ข้อมูลนั้น ๆ เป็นแนวในการปรับปรุง การเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และเป็นการพัฒนาวิธีการสอนของครูต่อไป และนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้ตรงกับปัญหาสำหรับนักเรียนแต่ละคน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, หน้า 131) นอกจากนี้แบบฝึกมีความสำคัญอย่างมากในการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติ เพราะว่าแบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสที่จะนำความรู้ที่เรียนมาฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนจะต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขพร้อมกับได้รับความรู้ด้วย ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องรู้จักหาวิธีและพัฒนาแบบฝึกที่เหมาะสมและหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเดินทางไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้ สำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, หน้า 27) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับนักเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มทักษะขึ้นส่วนใหญ่แล้วหนังสือเรียนจะมีแบบฝึกทักษะอยู่ท้ายบทเรียนและ อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสที่จะนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงสนใจการวิจัยข้อบกพร่องของผู้เรียนในด้านการอ่าน เพื่อจะพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยการใช้แบบฝึกวิจัยรายบุคคล เพื่อแก้ไขปัญหาในด้านการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน โดยจัดเนื้อหาของแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับชั้นและรายบุคคล เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการอ่านสะกดคำ โดยหวังว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ จะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาการอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับสูงต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวิจัยเป็นรายบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ด้านประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน คัดเลือกโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านสะกดคำโดยใช้แบบฝึกวินิจัยรายบุคคล

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

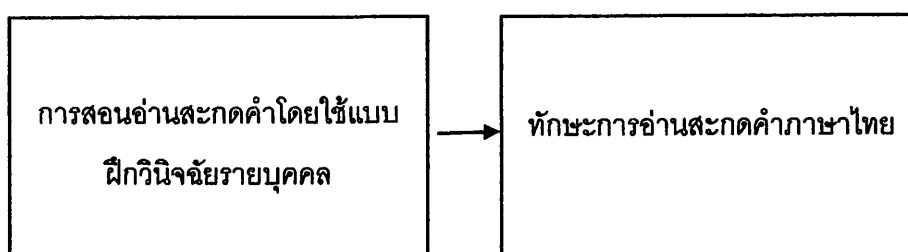
การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำ จากบัญชีคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งถูกออกแบบไว้โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ได้ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 20 ชั่วโมง

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบแนวคิดการดำเนินการครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกวินิจฉัยรายบุคคล หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นหลังจากทำการวิเคราะห์ผู้เรียน จากผลการทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคล เพื่อใช้แก้ไขปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียน และใช้ประกอบการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะหลังจากที่เรียนจบเนื้อหาในบทเรียน โดยนำคำที่มาจากบัญชีคำพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาสร้างเป็นแบบฝึกอย่างถูกต้องตามความหมายอักขรวิธีและเหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคล

2. ทักษะการอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และ ตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่านการเขียน เมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำ ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็ว เช่น กา สะกดว่า กอ-อา-กา

3. การวินิจฉัย หมายถึง การวิเคราะห์และพิจารณาผลการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ เพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน เพื่อแยกผู้เรียนว่ามีปัญหาการอ่านด้านใดจากการอ่าน เป็นคำที่ใช้สระเสียงสั้นก็คำ เสียงยาวก็คำ กลุ่มคำใดที่นักเรียนคนนี้อ่านผิดมาก เพื่อจะนำไปสู่การตัดสินใจแก้ไขปรับปรุงให้ตรงจุดและตรงกับปัญหาของผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือมีนักเรียนกี่คนที่ยังมีปัญหาในการอ่านรวมประโยค และมีขั้นตอนการวินิจฉัย ได้แก่

1. ทดสอบการอ่านของนักเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเขียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของปีที่ผ่านมา นำมาให้นักเรียนอ่าน และบันทึกคะแนนคำที่อ่าน

2. ทดสอบผู้เรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำก่อนเรียน

3. ดำเนินการตรวจสอบ หาจุดข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนว่ามีปัญหาการอ่านด้านใดสระเสียงสั้นก็คำ เสียงยาวก็คำ

4. ออกแบบและสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่เป็นแบบฝึกวินิจฉัยของผู้เรียนรายบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
 - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. **เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านสะกดคำ**
 - 2.1 ความหมายของทักษะการอ่านสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ
 - 2.3 ปัญหาการอ่านภาษาไทย
 - 2.4 การสอนอ่านสะกดคำ
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านสะกดคำ
3. **เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก**
 - 3.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ
 - 3.2 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
 - 3.3 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
 - 3.4 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ
4. **เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวินิจัย**
 - 4.1 ความหมายของการวินิจัย
 - 4.2 ประเภทของการวินิจัย
 - 4.3 ลักษณะของการประเมินวินิจัยข้อบกพร่องของผู้เรียน
 - 4.4 กระบวนการวินิจัย
 - 4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวินิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงสาระการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาไว้ว่า

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 45) ได้กำหนด สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ 2. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น

	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้น ๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่ผู้เรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและผู้เรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	- การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษามุมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวเลขไทย	<ul style="list-style-type: none"> • พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ • เลขไทย

	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> • การสะกดคำ การแจกลูกคำ และการอ่านเป็นคำ • มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตาม มาตรฐานและไม่ตรงตามมาตรฐาน • การผันคำ • ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	• การแต่งประโยค
	4. ต่อกำคล้องจองง่าย ๆ	• คำคล้องจอง

จากหลักสูตร สรุปได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มที่มุ่งพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษาที่จำเป็นและสำคัญสำหรับผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนทุกคนมีพัฒนาการทางด้านการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ การสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดไว้ในสาระที่ 1 และสาระที่ 4

2. ทักษะการอ่านสะกดคำ

2.1 ความหมายของทักษะการอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณภาพการอ่านสะกด คำของผู้เรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษา หลายท่านได้ให้ ความหมายของการอ่านสะกดคำ ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540, หน้า 92) เสนอไว้ว่า หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ตัวสะกด แต่ เน้นออกเสียง เฉพาะคำ ๆ หนึ่ง และเน้นการเขียนให้ถูกต้อง เช่น เรือน เรือ -เอือ - นอ - เรือน บ้าน บาน - โท - บ้าน

กรมวิชาการ (2554, หน้า 134) การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้

นักเรียนสังเกตรูปแบบคำพร้อม ๆ กับการอ่าน และสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูจะต้องให้อ่านสะกดคำ แล้วเขียนคำพร้อม ๆ กัน กับการสอนสะกดสะกดคำ จะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วต่อไปจะต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ มิฉะนั้นนักเรียนจะอ่านจับใจความไม่ได้แล้วอ่านได้ช้า

2.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

การสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการอ่านที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีซึ่งจะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ช่วยให้อ่านได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2539, หน้า 156 - 159) ได้กล่าวไว้ว่า การสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนรู้อย่างหนึ่ง เพราะผู้เรียนต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำไม่ได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ ดังนั้นการอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการอ่านเขียน

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540, หน้า 18) กล่าวว่า การสะกดคำมีความสำคัญต่อการ ดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการสะกดคำถูกจะช่วยให้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัด นอกจากนี้ยังอาจจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษาของบุคคลนั้น

จากความสำคัญของการอ่านสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน เพราะการอ่านสะกดคำที่ถูกจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน ผู้เรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ผู้เรียนใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

2.3 ปัญหาการอ่านภาษาไทย

ปัญหาการอ่านหนังสือของเด็กไทย นับว่าเป็นโจทย์ข้อสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน โดยเฉพาะเด็กผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเกือบจะทุกโรงเรียนในทุกภาคของประเทศไทยที่มีผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่ยังอ่านภาษาไทยไม่คล่อง อ่านสะกดคำไม่ได้และอ่านออก

เสียงไม่ถูกต้อง เพราะการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตและการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ทั้งยังส่งผล ต่อการพัฒนาชาติ เพราะประเทศที่จะพัฒนาได้ ต้องอาศัยประชาชนในชาติที่มีความสามารถในการอ่าน เลือกนำความรู้และความคิดมาพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรือง ดังนั้นหากเด็กอ่านไม่ออกก็จะเป็นปัญหาในการพัฒนาทุกด้าน มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านไว้ดังนี้

จวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, หน้า 24) ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านว่า ปัญหาที่มี 2 แบบ คือการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือการอ่านออกเสียง ส่วนในการอ่านในใจเท่าที่พบมักจะได้แก่ อ่านซ้ำมาก อ่านซ้ำม อ่านเก็บความไม่ครบ อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ เวลาอ่านทำปากขมขมิบ และเวลาอ่านต้องใช้นิ้วชี้ทุกคำที่อ่าน ปัญหาการอ่านออกเสียงมีหลายประการ ได้แก่

1. อ่านไม่ออก ส่วนมากมักจะได้แก่ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ที่ยังจำหลักเกณฑ์ ในการอ่านสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้ เช่น

- 1.1 อ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ เช่น ฟ้า ฟ่า นำ ท่า ฯลฯ
- 1.2 คำที่ประสมกับสระประสม เช่น เปลือก เปลี่ยน เหมือน ฯลฯ
- 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามตัวสะกด เช่น พี่ช เมฆ บริเวณ สมบัติ ฯลฯ

2. อ่านคำผิด ลักษณะที่อ่านผิดส่วนมากมีดังนี้

2.1 อ่านคำที่มีอักษรนำผิด เช่น ผลิต (ผะ-หลิต) อ่าน ผลิต ปริมปรา (ปะ-รำ-ปะ-รา) อ่านปริมปรา ขมุขมัว (ชะ-หมุข-ชะ-มัว) อ่าน ชะมุขชะมัว ฯลฯ

2.2 คำพ้องรูป เช่น เพลา-เพลลา (เพ-ลา) อ่านว่า เพลา แหน-แหน (แหน) อ่านออกเสียง น สะกด ทั้งสองคำ พลี-พลี (พะ-ลี) อ่านออกเสียง พลี อ่านเป็น ล ควบทั้ง 2 คำ

2.3 อ่านคำหรือข้อความที่มีเครื่องหมายประกอบผิด เช่น คำที่มีเครื่องหมายไปยาลน้อย (๗) เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๗๗) โปรดเกล้าฯ อ่านว่า โปรดเกล้า ไปยาลน้อย การอ่านที่ถูกต้องคือ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ในห้องเรียนมีกระดานดำ พัฒลม ชั้น ฯลฯ อ่านผิดว่า ในห้องเรียนมีกระดานดำ พัฒลม ชั้น ไปยาลใหญ่ ที่ถูกต้องอ่านว่า ในห้องเรียนมี กระดานดำ พัฒลม ชั้น ละ

2.4 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิด ลักษณะ ดังนี้

2.4.1 แยกคำผิด เช่น โจนด (จะ-โหนด) อ่านผิดเป็น โจ-นด

2.4.2 แยกพยางค์ผิด เช่น เพลงเขมรอกโครง (ชะ-เหมน-อก-โครง) อ่านผิดเป็น เพลง-เขม-รอก-โครง

2.4.3 อ่านแยกคำหรืออ่านแบ่งวรรคตอนผิด เช่น ข้อความที่อยู่ในวงเล็บ คือ ข้อความขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้ว ไม่ทำให้เสียใจความเดิมจะเหลือข้อความดังนี้ ที่ถูก ควรอ่านว่าข้อความที่อยู่ในวงเล็บ คือ ข้อความที่ขยายหรือรายละเอียดซึ่งตัดออกแล้วไม่ทำให้เสียใจความเดิม

2.5 การอ่านออกเสียงผิด มีลักษณะดังนี้

2.5.1 อ่านคู่ตัว ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก อ่านว่า เราไปเที่ยวภูเขาสนุกมาก มองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่ในจาน อ่านว่า มองเห็นอาหารเป็นคำ ๆ อยู่ในจาน

2.5.2 ออกเสียงคำที่ใช้ ร เป็น ล เช่น โรงเรียน เป็น โลงเรียน เรียบร้อย เป็น เสียบลอย รื่นเริง เป็น สิ้นเลิง ฯลฯ

2.5.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่าน บับปุง คลาน อ่านว่า คาน แก่งไกว อ่านว่า แผ่งไฟ หรือแก่งไค

2.5.4 ออกเสียงคำผิดตามลักษณะของภาษาถิ่นเช่นเดียวกับคำพูด เช่น ผู้เรียนที่พูดภาษาถิ่นอีสาน อ่านข้อความ เขียนหนังสือ ว่าเขียนหนังสือ ผู้เรียนที่พูดภาษาไทยถิ่นใต้ อ่าน ข้อความ ตาพบงใหญ่ว่า ตาพบงใหญ่ ผู้เรียนที่พูดภาษาไทยถิ่นเหนืออ่านข้อความ เขาเดินไปพบ ช้างว่า เขาเดินไปพบช้าง เป็นต้น

2.5.5 ออกเสียงคำที่มาจากภาษาต่างประเทศผิด เช่น อ่านคำ คอมพิวเตอร์ ตาม รูปคำที่สะกด คือ คอม-พิว-เตอ ที่ถูกต้องอ่านว่า คอม-พิว-เต้อ

2.5.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน เช่น ฉันจะซื้อลูกม้าสักตัวหนึ่ง ผู้เรียนจะอ่านออกเสียงตามรูปคำที่มองเห็น ที่ถูกต้องจะอ่านออกเสียงว่า ฉันจะซื้อลูกมาซึกตัวหนึ่ง ขโมยดอกไม้อีกละซี่ ต้องอ่านออกเสียงว่า ขโมยดอกไม้อีกละซี่ เธอมาถึงเมื่อไร ต้องอ่านออกเสียงว่า เธอมาถึงเมื่อไหร่ เป็นต้น

2.5.7 อ่านลากเสียง ยานคาง โดยมากเน้นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะอ่านออกเสียงในลักษณะเช่นนี้ เมื่อให้อ่านพร้อม ๆ กัน คือจะลากเสียงยาว หลังจากอ่านคำแต่ละคำ ม้าแก่ -ตัว-หนึ่ง เป็นต้น การอ่านลากเสียงหรือยานคาง ทำให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น ทำให้เกิดคิดช้า ความคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องกัน ถ้าไม่แก้ไขจะติดเป็นนิสัยทำให้เสียบุคลิกภาพในการอ่าน และทำให้เป็นคนเฉื่อยช้า อ่านช้า ทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียงใช้เวลาในการอ่านข้อความแต่ละบรรทัดมากเกินไป โดยเฉพาะในการอ่านในใจ ซึ่งจะต้องอ่านได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง การอ่านหนังสือช้ามีผลเสียทำให้คิดช้า ทำให้รู้เรื่องช้าไม่ทันคนอื่น ถ้าทำจนติดเป็นนิสัยจะทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาตนเอง ในระดับประถมศึกษาผู้เรียนควรจะสามารอ่านได้ประมาณ 120-150 คำต่อนาที

กล่าวโดยสรุป ปัญหาการอ่านภาษาไทย มีหลายประการ ได้แก่ การอ่านไม่ออก การอ่านคำผิดโดยเฉพาะการสะกดคำที่มีสระประสม ขาดการกระตุ้น สอนให้อ่านแบบขาดเทคนิค ถูกบังคับ และผู้เรียนใช้เวลาไปกับสิ่งอื่นมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนที่อ่านสะกดคำไม่ได้และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง มีจำนวนมากจนน่าเป็นห่วงเพราะการอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ในวิชาอื่น ๆ

2.4 การสอนอ่านสะกดคำ

การสอนแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน การสะกดคำทำให้อ่าน หนังสือออกเป็นเครื่องมือสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนอ่านสะกดคำให้ได้ตามวัตถุประสงค์นั้น จะต้องศึกษาการสอนอ่านสะกดคำให้เข้าใจ มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2533, หน้า 169) กล่าวถึงการเรียนรู้การอ่านสะกดคำและคำศัพท์ว่า ควรต้องทราบความหมายของคำเสียก่อน ความหมายของคำแบ่งไว้ 3 อย่างคือ

1. ความหมายที่แทนรูปเป็นความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของคน สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนและเห็นได้
2. ความหมายที่แทนนามธรรม เป็นความหมายที่แทนนามธรรม ความรู้สึกความคิด ซึ่งไม่เกี่ยวกับรูปธรรม
3. ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับคำประเภทนี้อยู่คำเดียวโดด ๆ จะบอกความหมายไม่ได้จนกว่าจะนำเข้าประโยคจึงจะทราบความที่แท้จริง

สรุปได้ว่า การสอนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษาไทย การสะกดคำเป็นการอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการสอนสะกดคำ การสอนสะกดคำมีหลายวิธี ผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรได้ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ฝึกแจกลูกสะกดคำให้ถูกต้อง ฝึกบ่อย ๆ จนเกิดทักษะ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ

มีผู้สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ชาวลิต ชาวหนองแสน (2549) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย พบว่า แผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.71/82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และดัชนีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.6131 หมายถึง นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.31

ชวลีพร มณีนิล (2549) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านสะกดคำยาก และการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย พบว่า แผนการสอนเรื่องการสะกดคำยาก และการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.93/85.020 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการสอนรวมค่าเท่ากับ 0.6845 คิดเป็นร้อยละ 68.45 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 4.75 หมายความว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด

อินทิรา ศรีสว่าง (2549) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน การเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนพยุภุมภิมพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย พบว่า มีประสิทธิภาพ 85.55/86.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับดีมาก

วงศ์เดือน เบ็ดทอง (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะ

กับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาลาน สังกัดเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา จังหวัดอยุธยา พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และการสอนด้วยแบบฝึก ทักษะสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อัมพวรรณ โคโตลี (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และ แบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาล ศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหา ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หาค่าดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดการ เรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของ นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ อยู่ในระดับมาก

สวัสดิ สุขโสม (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 92.52/83.90 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7413 หรือ คิดเป็นร้อยละ 74.13 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโดยการใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก โดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพผลเหมาะสมช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด สามารถนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไปและเรียนรู้กับวิชาอื่น เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของหลักสูตรได้

ประกายแก้ว มุกดาดี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิดมีความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยนักเรียนที่ใช้แผนผังความคิด

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิดมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพมีความคงทนของความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดเฉลี่ยหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ร้อยละ 92.08

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนผังความคิด มีความคงทนของความสามารถในการอ่านคำที่มีตัวสะกดเฉลี่ยหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ร้อยละ 89.60

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพ มีความคงทนของความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดเฉลี่ยหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ร้อยละ 90.75

6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนผังความคิด มีความคงทนของความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดเฉลี่ยหลังเรียนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ร้อยละ 87.04

โดยสรุปการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพและแผนผังความคิดสามารถนำไปใช้ได้ในระดับหนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และมีความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

ศรีนคร ทุมโยมา (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.18/85.07 และ 84.91/80.67

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.74 และ 0.69 ตามลำดับ

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกด สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

สรุปว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีความเหมาะสมในการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถทางภาษา จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาไทย นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL ไปใช้จัดการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

กัลยา ธรรมขันต์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนเรื่อง สระ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. กรณีศึกษามีทักษะในการอ่านและมีพัฒนาการในการอ่านสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระ โดยมีผลสัมฤทธิ์จากคะแนนการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 53

2. กรณีศึกษาหลังจากเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องสระแล้ว มีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดีมากโดยการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องสระโอ ได้คะแนนร้อยละ 94.4 การเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่อง สระโอ ได้คะแนนร้อยละ 88.8 และการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องสระอำได้คะแนนร้อยละ 97.2

โดยสรุปแล้วการพัฒนานักเรียนให้มีพัฒนาการในด้านทักษะการอ่าน หรือทักษะต่าง ๆ นั้น จะต้องรู้ถึงปัญหา ว่าปัจจัยใดที่ส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียน และนำปัญหานั้นมาแก้ไข และพัฒนาเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ จัดกระบวนการ

แก้ไขให้เป็นขั้นตอน ผิดคนนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนต่าง ๆ ครูต้องช่วยกันส่งเสริมให้นักเรียนสามารถผ่านการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนไปได้ เมื่อสามารถแก้ปัญหาได้ตรงตามเหตุของปัญหา การดำเนินการพัฒนาก็จะเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องของการอ่านสะกดคำ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำเป็นการเปล่งเสียงออกมาโดยการนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมกันเป็นคำอ่าน ซึ่งการอ่านสะกดคำนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการอ่านสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่นักเรียนจะต้องเริ่มเรียนรู้เป็นลำดับแรก ถ้าสะกดคำไม่ได้ก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้อื่นถ่ายทอดผ่านการเขียนได้ โดยการสอนอ่านสะกดคำผู้สอนจะต้องพิจารณาวิธีการสอนอ่านให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละช่วงชั้น โดยจะต้องเริ่มจากการสะกดคำ และแจกลูกปากเปล่าจนคล่องแล้วจึงให้สังเกตรูปคำและเขียนคำพร้อมกับสะกดคำไปด้วยจะช่วยให้เด็กอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อพัฒนาไปสู่การอ่านคล่องและการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นการอ่านที่สำคัญต่อการเรียนรู้

3. แบบฝึกเสริมทักษะ

3.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริม สำหรับให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ทำมาก ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2544, หน้า 130) ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึก ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่ามีความสำคัญต่อผู้เรียนมาก เพราะจะช่วยส่งเสริมทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้นและกว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

มะลิ อัจฉริยะ (2540, หน้า 17) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพว่าจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 16) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยหรืออาจรวมเล่มก็ได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 131) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น

สรุปแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจที่เรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อที่จัดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนนั้น ๆ มีหลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

ประสิทธิ์ เดชครอง (2539, หน้า 19) อธิบายถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่าแบบฝึกต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรสร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการแก้ปัญหา ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกนั้นต้องให้ผู้เรียนแยกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้ผู้เรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกหัดแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร

4. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสตอบสนองสิ่งที่เร้าดังกล่าว ด้วยการแสดงออกทางความสามารถ และเข้าใจลงในแบบฝึก

5. ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

สรุปได้ว่าหลักการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงจิตวิทยา ภาษา รูปแบบ เพราะจะช่วยให้แบบฝึกมีความน่าสนใจ เร้าใจ เหมาะสมกับวัยและสามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

3.3 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึก เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีได้มีนักการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 60 - 61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียน ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน สรุปลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความน่าสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้นั้นๆ เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

2. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก คือ ลงทุนน้อยแต่ใช้ได้ยาวนาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ออกให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็ว ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตนเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนสนใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้นและจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกบทเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

สรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีจะต้องสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา มีการใช้ภาษาที่ชัดเจนถูกต้อง และง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้เรียน การบรรจุเนื้อหาในกิจกรรมต้องมีความเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมการฝึกต้องเร้าความสนใจ และท้าทายความรู้ความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, หน้า 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึก หัดและแบบฝึก ทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ใน หน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการ เขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน จากประโยชน์ของแบบฝึกที่

กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 53 - 54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะให้คงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ ได้แก่
 - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ

8.2 ผีก้ำหลาย ๆ ครั้ง

8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

ผู้วิจัย สรุปว่าแบบฝึก มีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนาน ในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน สามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงได้ทันที่ ซึ่งจะมีผลทำให้ครู ประหยัดเวลา ประหยัด ค่าใช้จ่าย

3.5 รูปแบบการสร้างแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 62 - 64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึก โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการจูงใจให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติแบบฝึกจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อุบายหรืออยากลองจึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือ ผิดตาม ดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสมุดฯ ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสมุดฯ ขวามือมา จับคู่กับ คำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การ โยงเส้นก็ได้

3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4. แบบหมายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถามซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

จรัล สุขเกษม (2542) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน พบว่า ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยเสียง ได้แก่ r/r , ง/ n/ หน่วยเสียง 2 หน่วยเสียง ได้แก่ อ/ l/ , เอะ/ e/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2 หน่วยเสียง ได้แก่ กร/ kr/ พร/ phr/ , ปล/ pl และการอ่านอักษรนำที่เป็นอักษรสูงนำอักษรเสียงต่ำ แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.04/91/67 ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพรวรรณ ศรีกุล (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3) เพื่อหาค่าดัชนี

ประสิทธิผลของความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนหนอง ยายพิมพ์ อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 11 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านระนามพลวง 30 คน โรงเรียนบ้านหนองยายพิมพ์ 21 คน โรงเรียนบ้านก้านเหลือง 14 คน โรงเรียนบ้านจาน 8 คน โรงเรียนบ้านโคกตะโก 15 คน โรงเรียนบ้านหนองโสน 5 คน โรงเรียนชุมชนวัดบ้านหนองกง 19 คน โรงเรียนบ้านบุตาสุ่มหนองโจด 6 คน โรงเรียนบ้านหนองบัว 7 คน โรงเรียนบ้านบุตาเวสน์ 5 คน โรงเรียนบ้านโคกสูง 13 คน รวมทั้งสิ้น 143 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกสูง (สมานสามัคคี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ จำนวน 20 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่า t แบบ Dependent Samples t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 92.75/88.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกด คำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6885 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 68.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของค่าดัชนีประสิทธิผล คือ .05

เกสร สุทธิปัญญา (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนแจกลูกสะกดคำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาคำเจริญวิทย์ อำเภอธวัชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.50/82.50
2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.5821
3. นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ มีค่าเฉลี่ย 2.65 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่ระดับ 0.01

นิรมล บุญประจักษ์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบ

ความสามารถทางการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนบ้านโนนไชยศรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 25 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด และแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านสะกดคำภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนร้อยละ และสถิติทดสอบวิลคอกชัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.30/83.20 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความสามารถทางการอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภายหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยสรุปแล้ว แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขั้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องของแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ ชุดฝึกที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้ออกมาแล้วเพื่อสร้างความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ และยังช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหา

ในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนาน ในขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครุมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน สามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงได้ทันที

4. การวินิจฉัย

4.1 ความหมายของการวินิจฉัย

การวินิจฉัย มีความหมายทั่วไปหมายถึง การไต่ตรอง การใคร่ครวญหรือการตัดสินใจที่ขาดสมศักดิ์ สันธุระเวชญ์ (2522, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่าเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องในแต่ละวิชา ผลของการสอบที่ได้จากแบบทดสอบวินิจฉัยจะนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 27) ที่ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาข้อบกพร่อง และสาเหตุของการบกพร่องในการเรียนรู้เป็นเรื่อง ๆ ไป คือหลังจากจบการเรียนการสอนในหน่วยหนึ่ง ๆ จะทำการสอบนักเรียน ด้วยแบบทดสอบย่อย ถ้าพบว่านักเรียนยังไม่สามารถสอบผ่านจุดประสงค์บางจุดประสงค์ก็ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยมาทำการสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อค้นหาว่านักเรียนยังไม่เข้าใจหรือบกพร่องในเรื่องใด และค้นหาสาเหตุของการบกพร่อง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลการตอบแบบทดสอบสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในทักษะใด จุดใด ข้อบกพร่องอาจเป็นความบกพร่องของนักเรียน หรือของครูผู้สอนก็ได้ บางโอกาสอาจเจอจุดเด่นหรือความสามารถพิเศษของผู้เรียนก็ได้ผลการวินิจฉัยนำมาเพื่อการแก้ไข และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ถูกต้องและตรงจุด ตลอดจนปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และแบบทดสอบควรใช้ระหว่างการเรียนการสอนในหน่วยบทเรียนนั้น

4.2 ประเภทของการวินิจฉัย

อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (2551, หน้า 177-181) ได้กล่าวถึงประเภทของการวินิจฉัยว่าสามารถแบ่งตามระดับความละเอียดในการวินิจฉัยได้ 3 ประเภท กล่าวคือ

1) การวินิจฉัยแบบทั่วไป (General level) เป็นการสำรวจเพื่อทราบระดับความสามารถทั่วไป สามารถทำได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบแบบทั่วไป อาจเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น หรือแบบทดสอบมาตรฐานทำให้ทราบข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนอย่างกว้าง ๆ

2) การวินิจฉัยแบบวิเคราะห์ (Analytical diagnosis) เป็นการวินิจฉัยที่เฉพาะเจาะจงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักดำเนินการภายหลังจากการวินิจฉัยแบบทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้นและ

3) การวินิจฉัยแบบคลินิก (Clinical Diagnosis) เป็นการวินิจฉัยในระดับที่ละเอียดลึกซึ้ง เพื่อให้ค้นหาสาเหตุของปัญหา หรือจุดที่ควรพัฒนาที่มีความซับซ้อน และต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งประกอบกัน เช่น การใช้ข้อมูลจากแบบทดสอบประกอบการสัมภาษณ์ การสังเกต ตลอดจนการศึกษาสภาพครอบครัว เป็นต้น

4.3 ลักษณะของการประเมินวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) กล่าวถึงลักษณะของการประเมินที่ใช้วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนนั้น มีหลายวิธี แต่ที่นิยมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของแบบทดสอบ ที่มีลักษณะสรุปได้ดังนี้

1. มีจำนวนข้อมาก เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย โดยแต่ละข้อมีค่าความยาก 0.65 ขึ้นไป
2. เน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ
3. ใช้สำหรับการตรวจสอบความบกพร่องในการเรียน
4. ใช้เวลาในการดำเนินการสอบ การตรวจ และการตีความหมายของคะแนนมากกว่าปกติ
5. มุ่งวัดเป็นเรื่อง ๆ หรือ ด้าน ๆ ไป อาจแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ
6. เน้นการวิเคราะห์ผลการตอบรายข้อของผู้เรียนแต่ละคนมากกว่าคะแนนรวม

ประเด็นที่ควรระวังในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยนั้น ครูผู้สอนต้องระลึกไว้เสมอว่าแบบทดสอบวินิจฉัยนั้นจะต้องมีความชัดเจน สามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการได้จริง โดยข้อสอบแต่ละข้อจะวัดประเด็นย่อยเพียงประเด็นเดียวส่วนตัวคำตอบในแต่ละตัวเลือกจะต้องสะท้อนว่าผู้ตอบมีจุดบกพร่องใดที่เลือกตอบตัวเลือกนั้น และต้องสัมพันธ์กับมาตรฐานตัวชี้วัด และ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สามารถทดสอบความบกพร่องในการเรียน วัดพฤติกรรมทางสมองของ ผู้เรียนได้อย่างเพียงพอ และสามารถค้นหาจุดบกพร่องในการเรียนได้

สรุปการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน ถือเป็นหน้าที่สำคัญของครูผู้สอนทุกคนในการ พัฒนา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนข้อบกพร่องในการ วางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งถ้าครูผู้สอนทุกคนเห็นความสำคัญ และดำเนินการ ประเมินผลในชั้นเรียน แล้วนำผลการประเมินมาวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทุก ช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอน ก็จะทำให้ครูผู้สอนทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการเรียนรู้ ของผู้เรียนตั้งแต่เนิ่น ๆ สามารถวางแผนแก้ปัญหาได้ถูกต้องกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ตลอดจน ออกแบบ เลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้ ซึ่งถือว่าเป็น กระบวนการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และตรงตามสภาพจริง

4.4 กระบวนการวินิจฉัย

อรรถโกวิท ไชยประเสริฐ (2555, หน้า 5) ได้กล่าวถึงกระบวนการของแบบทดสอบวินิจฉัย ได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่ต้องเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เป็นหลัก
2. ข้อสอบแต่ละข้อเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายไม่ซับซ้อน และมีข้อสอบมากข้อ เน้น วัดความรู้ความเข้าใจและความจำเป็นหลัก
3. สร้างข้อสอบแต่ละข้อให้เป็นประเภทข้อสอบอัตนัยที่แสดงวิธีทำในการหา คำตอบ เพื่อหลีกเลี่ยงในการที่จะคาดเดาและแยกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ เพราะแต่ละฉบับวัด ทักษะเฉพาะเรื่อง
4. แบบทดสอบที่สร้างต้องสร้างจากรากฐานการวิเคราะห์ทักษะหรือข้อบกพร่องที่ มักเกิดขึ้นกับนักเรียน
5. ข้อสอบแต่ละข้อได้มาจากการรวบรวมและวิเคราะห์ขั้นตอนการหาคำตอบที่ นักเรียนทำได้ถูกไม่สมบูรณ์ที่ถือว่าเป็นปัญหาของนักเรียนส่วนใหญ่
6. ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนการสอนของเรื่องนั้น ๆ และให้เวลาเต็มที่ในการ ทำข้อสอบ

7. เป็นแบบทดสอบที่เกณฑ์ปกติ ไม่มีความสำคัญ เพราะว่าจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบทดสอบวินิจฉัยคือ เพื่อค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถทำได้และเกิดจากสาเหตุใดมากกว่าที่จะดูที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการวินิจฉัย

อุมาวดี มะคำไก่ (2541) ได้สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและหาสาเหตุของจุดบกพร่องในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ รวม 1,100 คน การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการให้เติมคำแล้วนำจุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวดวงสำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาหาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับและวิเคราะห์จุดบกพร่อง ผลจากการศึกษา พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบใช้วัดทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้จริง มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.65-0.84 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.01-0.59 ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.722-0.8730 ผลจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างพบว่านักเรียนมีความบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ส่วนประกอบประโยคคำขยายคำศัพท์คำเชื่อมและคำสรรพนาม

สารีย์ เจริญจิต (2546) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 3 ฉบับ คือ คำประโยคเรื่องราวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือจำนวน 361 คน กลุ่มที่ 2 ใช้เพื่อสำรวจจุดบกพร่องในการอ่านจับใจความ จำนวน 390 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .50-.88 มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70-.94 ค่าความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานการวัดมีค่าตั้งแต่ .062-.114 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริง

กาญจนา ทนัชไชย (2548) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำที่มีคุณภาพเพื่อใช้ค้นหารูปแบบของความบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนในสังกัดอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 246 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำดำเนินตามขั้นตอนคือวิเคราะห์คำที่

นักเรียนส่วนมากเขียนผิด จากนั้นนำคำที่นักเรียนเขียนผิดมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำ ตามกระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพโดยทดสอบ 2 ครั้ง เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ ตลอดจนพิจารณาและใช้ข้อสอบข้อที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมก่อนที่จะนำไปเป็นแบบทดสอบฉบับจริงในการทดสอบครั้งที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.75 ถึง 0.96 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .021 ถึง 0.97 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบเท่ากับ 0.89 ถึง 0.97 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเป็น 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริงตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เมื่อวิเคราะห์การเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิด รูปแบบคือเขียนตัวควมกล้ำผิด เขียนอักษรนำผิด เขียนพยัญชนะต้นผิด เป็นต้น

กฤติยา วรศรี (2550) การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในด้านความตรงและความเที่ยง วิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในด้านอ่านภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2550 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา จำนวน 452 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก การอ่านออกเสียงเนื้อ เรื่อง และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบโดยใช้ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม ค่าพารามิเตอร์ อำนาจจำแนก ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบได้ถูก และค่าความเที่ยง โดยใช้โปรแกรม TAP 6.65 โปรแกรม MULTILOG 7.03 และโปรแกรม SPSS 13 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ได้แบบสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก 30 คำ การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง 254 คำ และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าความยาก (p)

อยู่ระหว่าง 0.43-0.98 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.06-0.83 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.90 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.34 ตอนที่ 0.34 ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.94 ค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.30 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.81 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.39 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.24-0.87 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.14-0.77 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.87 มีค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.75

3. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่า ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (b) อยู่ระหว่าง -2.74-0.4 ค่าพารามิเตอร์ อำนาจจำแนก (a) อยู่ระหว่าง 0.39-3.58 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (b) อยู่ระหว่าง -1.23-2.23 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) อยู่ระหว่าง 0.39-4.45 ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบ ได้ถูก (c) ตั้งแต่ 0.00-0.56 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

4. ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย พบว่า ในการอ่านออกเสียง นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องในองค์ประกอบความตระหนักในเสียงมากที่สุด ส่วนรูปแบบของพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในองค์ประกอบด้านความตระหนักในโครงสร้างประโยคมากที่สุด

โดยสรุปแล้ว การวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน เป็นการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนข้อบกพร่องในการวางแผนและออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งถ้าครูผู้สอนทุกคนเห็นความสำคัญ และดำเนินการประเมินผลในชั้นเรียน แล้วนำผลการประเมินมาวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทุกช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอน ก็จะทำให้ครูผู้สอนทราบสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียนตั้งแต่เนิ่น ๆ สามารถวางแผนแก้ปัญหาได้ถูกต้องกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ตลอดจนออกแบบ เลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และตรงตามสภาพจริง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องของการวิจัย ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวิจัย คือ การทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์หรือจุดบกพร่องในแต่ละด้าน นำผลของการทดสอบที่ได้จากการวิจัย นำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้ การวิจัยเป็นการทดสอบที่ใช้ค้นหาข้อบกพร่อง และสาเหตุของการบกพร่องในการเรียนรู้เป็นเรื่อง ๆ ไป สามารถวางแผนแก้ปัญหาได้ถูกต้องกับผู้เรียนในแต่ละบุคคล ตลอดจนออกแบบ เลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึก
วินิจฉัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรายละเอียด
วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंงก์
จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंงก์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือก
แบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผนละ 2 ชั่วโมง

1.2 แบบฝึกวินิจฉัยรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด

1.3 แบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบทดสอบการอ่าน หลังจาก
การใช้แบบฝึก เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย
ใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผนละ 2 ชั่วโมง

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และ มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.2 ศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ วิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การอ่านสะกดคำ จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 20 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 จำนวน 2 ชั่วโมง

แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การอ่านสะกดคำ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ และภาคผนวก

1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 สร้างแบบประเมินแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ ดร.ทรงภพ ชุนมธุรส เพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการประเมิน หรือ

ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีสาระใน การประเมินเกี่ยวกับ ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีรายนามดังนี้

- 1) ผศ. ณัฐวุฒิ เชื้อชวด ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 2) นางศุภกานต์ พงษ์ธัญญิ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านชำหวาย สพป.พิษณุโลก เขต 2
- 3) นางอภิรดี รุ่งแจ้ง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 4) นางเบญจากร บัวแดง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 5) นางสาวจิรพันธ์ สมน้อย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดท่าจิว สพป.นครสวรรค์ เขต 2

ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของค่าที่วัดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเทพมงคลทอง อำเภอแม่वंก จังหวัด นครสวรรค์ จำนวน 10 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา ภาษา เนื้อหา และ กิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ จากนั้น จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

2. การสร้างแบบฝึกปฏิบัติรายบุคคล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์

2.2 ศึกษาหลักสูตร ค้นคว้าข้อมูล คู่มือการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรโรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

2.3 ศึกษาการสร้างแบบฝึกปฏิบัติรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากเอกสารต่าง ๆ

2.4 ดำเนินการสร้างแบบฝึกปฏิบัติรายบุคคล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แบบฝึก

2.5 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยตามครอบคลุมองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ 5 ด้าน คือ

- 1) จุดประสงค์
- 2) เนื้อหา
- 3) รูปแบบ
- 4) การใช้ภาษา
- 5) การวัดและประเมินผล

2.6 นำแบบฝึกทักษะพร้อมแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ดร.ทรงภพ ชูนมธุรส เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของ ภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.7 นำแบบฝึกทักษะพร้อมแบบประเมินหลังจากให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ ความถูกต้อง ของภาษา ซึ่งมีรายนามดังนี้

- 1) ผศ. ณัฐวุฒิ เชื้อชวด ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 2) นางศุภกานต์ พงษ์ธนภูมิ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านช้างหวาย สพป.พิษณุโลก เขต 2
- 3) นางอภิรดี รุ่งแจ้ง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 4) นางเบญจากร บัวแดง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 5) นางสาวจิรพันธ์ สมน้อย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดท่าจิว สพป.นครสวรรค์ เขต 2

ประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน เป็นมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.8 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแบบฝึกทักษะ มาหาค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลของค่าที่วัดได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของ แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในฝึกทักษะได้

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแล้วและปรับปรุงแก้ไข และวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบฝึก ได้ค่าเฉลี่ยของแบบฝึก อยู่ระหว่าง 3.60 – 4.60 ได้ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.45 - 0.55

2.9 นำแบบฝึกทักษะปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไป ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเทพมงคลทอง อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 10 คน

2.10 ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสม ด้านรูปภาพ ด้านเนื้อหา และ ความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับเนื้อหา จากนั้น จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำใจ อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน

3. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบทดสอบการอ่าน หลังจากการใช้แบบฝึก เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ

3.2 วิเคราะห์พฤติกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความ ตรงตามเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยดำเนินการสร้างเป็นตารางวิเคราะห์ข้อสอบเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ และปริมาณของแบบทดสอบ

3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ จำนวน 25 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายนามดังนี้

- 1) ผศ. ณัฐวุฒิ เชื้อชวด ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 2) นางศุภกานต์ พงษ์ธนภูมิ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านชำหวาย สพป.พิจิตร เขต 2
- 3) นางอภิรดี รุ่งแจ้ง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 4) นางเบญจากร บัวแดง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนอนุบาลลาดยาว สพป.นครสวรรค์ เขต 2
- 5) นางสาวจිරนนท์ สมน้อย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดท่าวัง สพป.นครสวรรค์ เขต 2

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หรือพิจารณาว่าข้อทดสอบมีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาและให้คะแนน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

3.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปได้ใช้ต่อไป เพราะถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความตรงเชิงเนื้อหา

3.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเทพมงคลทอง จำนวน 8 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าความเชื่อมั่น (r) และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ พิจารณาข้อสอบที่มีค่าความยาก ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ จากนั้นจึงเลือกแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้ความยากง่าย(p) อยู่ระหว่าง 0.37 – 0.75 มีค่าความเชื่อมั่น(r) KR20 เท่ากับ 0.90 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30-0.91 มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.8 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำที่ได้ ปรับปรุงแก้ไขตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 5 คน โดยใช้ทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการประเมินทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ประกอบกับแบบฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล
3. ทดสอบนักเรียนหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบการอ่าน ที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
4. เปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้
5. เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังจากการใช้แบบฝึกปฏิบัติรายบุคคล โดยใช้สถิติ t-test Dependent
 - 1.1 นำแบบทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกผลการสอบของนักเรียน เป็นรายบุคคล
 - 1.2 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลัง เรียน
 - 1.3 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบแบบที่กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test dependent
 - 1.4 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐาน
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test one sample

- 2.1 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบหลังเรียน
- 2.2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test one sample
- 2.3 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการคำนวณค่าสัดส่วนระหว่างจำนวนที่ต้องการกับจำนวนทั้งหมดเทียบกับ 100 ซึ่งเขียนเป็นสูตรดังนี้ (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 228)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร (ปกกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ค่าคะแนนแต่ละกลุ่ม
	$(\sum x^2)$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.4 สถิติทดสอบทีแบบอิสระ (t-test Dependent) ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 239)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, \quad df = n-1$$

เมื่อ	D	แทน	คะแนนผลต่าง (Difference Score)
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	Df	แทน	องศาแห่งความอิสระ

1.5 สถิติทดสอบแบบกลุ่มเดียว (t-test One Sample) ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 238)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S_x}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	μ	แทน	เกณฑ์ที่กำหนดไว้
	S_x	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
T	แทน	ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง
Sig	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางแสดงผลข้อมูลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นรายบุคคล ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 4 ตารางแสดงผลข้อมูลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลต่าง
1	11	16	5
2	12	18	6
3	13	18	5
4	11	17	6
5	8	13	5

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวิจัยเป็นรายบุคคล จำนวน 5 คน ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวิจัยเป็นรายบุคคล

n	คะแนนเต็ม	คะแนนของนักเรียน			
		\bar{X}	S.D.	t	sig
5	20 (ก่อนเรียน)	11.00	1.87		
5	20 (หลังเรียน)	16.40	2.07	22.05*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.00 คะแนน และ 16.40 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงตารางการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ร้อยละ 70					
n	ของคะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
นักเรียน 5 คน	14	16.40	2.07	2.59*	.03

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่าทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน ที่มีความบกพร่องในการอ่านสะกดคำให้มีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นและเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำก่อนการใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง แบบฝึกการอ่านสะกดคำ แบบทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.00 คะแนน และ 16.40 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่าทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับเกณฑ์ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะทางด้านการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล ที่สร้างขึ้นมาจากข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน ที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน เช่นการอ่านสะกดคำ ช่วยให้นักเรียน

สามารถจำพยัญชนะได้ และออกเสียงได้ถูกต้อง จึงสามารถสะกดคำได้ จึงทำให้นักเรียนมีทักษะทางการอ่านหลังเรียนสูงขึ้น ได้เรียนรู้ที่ละน้อยตามขั้นตอนที่ครูเตรียมการสอนมาแล้ว ทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาและฝึกฝนในการอ่านต่อไป การใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอน ได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟัง อ่าน พูด และเขียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งที่เป็นนามธรรมและประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อใช้ให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถในการรับรู้ของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและทำแบบฝึกเสริมไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับพนมวัน วรรณ (2542) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 87.74/82.11 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสุพิศ ทองมณี (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิฟร่วมกับเกม พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิฟร่วมกับเกม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไม่ซับซ้อนแล้วค่อย ๆ ฝึกในสิ่งที่เข้าใจยากและมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งแบบฝึกที่นักเรียนเรียนรู้ไปแล้วก็จะเป็นพื้นฐานของแบบฝึกในชุดต่อ ๆ ไป แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ มีตัวอย่างที่แสดงให้นักเรียนเห็นอย่างชัดเจน ทิศนา ขมมณี (2558, หน้า 51) นักเรียนสามารถศึกษาตัวอย่างและทำแบบฝึกหัดได้ด้วยตัวเอง เนื้อหา ตัวอย่าง และแบบฝึกแต่ละชุด เป็นลำดับเรื่องราวมีภาพที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ยังมีจำนวนของแบบฝึกที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ฝึกเขียน ฝึกอ่านซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการสอนตามความต้องการของผู้เรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟังอ่าน พูด และเขียน นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ ทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้แบบประสบการณ์เนื้อหาเหมาะสมกับ ความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน มี ความกระตือรือร้น ปรากฏแก้ว มุกดาดี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำที่มี

ตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยปรากฏดังนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการประสมคำด้วยภาพและแผนผังความคิดทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและมีความสนุกสนานไปพร้อมๆกันสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีและนักเรียนได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษา แบบฝึกเสริมทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน เพราะฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน โดยทำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ประเมินการเรียนรู้ทั้งระบบนักเรียน-นักเรียน และครู-นักเรียน

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่านสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนรู้สูงกว่าปกติ ประกอบกับแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียนจากง่ายไปหายาก จึงทำให้เรียนรู้เร็วกว่าการสอนทั่วไป โดยการให้นักเรียนได้ฝึกหัดด้วยตัวเอง นักเรียนมีโอกาสทำซ้ำ ๆ ในการอ่านสะกดคำ จึงทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำและอ่านได้เก่งยิ่งขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้เสริมแรงด้วยการให้คำชม ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ การให้กำลังใจจำทำให้ผู้เรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนรู้ เกิดความมานะพยายามในการที่จะทำให้ตนเองเกิดการพัฒนาตนเองมากขึ้น ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านสะกดคำ นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาไปตามลำดับ มีการอ่านย่ำทบทวนตนเองตลอดเวลา ถือเป็นลักษณะที่จำเป็นอย่างมากในวิชาภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสร้างแบบฝึกเฉพาะบุคคล ที่มีการเรียนรู้หรือพัฒนาการที่แตกต่างกัน เพื่อให้เห็นผลการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น
2. การกระตุ้นโดยการบันทึกผลคะแนนหลังทำแบบฝึกทักษะเลยเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลพัฒนาการในการอ่านสะกดคำของตน จะช่วยให้นักเรียนมีความพยายามในการทำแบบฝึกครั้งต่อไปให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการเสริมแรงในการเรียนรู้อีกแบบหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบฝึกทักษะให้มีความหลากหลาย หรือออกแบบหลาย ๆ ชุด โดยใช้รูปแบบเกม เพื่อให้นักเรียนสนุกกับการเรียน
2. ควรสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้วิธีการสอนในรูปแบบเรียนปนเล่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กฤติยา วรศรี. (2550). *การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา*. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย, ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา ธรรมขันดี. (2554). *การใช้ชุดการสอนเรื่อง สระ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแบบแจกลูกคำ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย, ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กาญจนา ทนัฒไชย. (2548). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิติต์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิติต์.

กาญจนา โปธิลักษณะณ์. (2554) *ผลการใช้เกมในวิชาภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เกรียงศักดิ์ พลยะเดช และคณะ. (2540). *การวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียน แฟ้มสะสมงาน (Portfolio)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พาณิชย์.

เกสร สุทธิปัญญา. (2554) *การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ค.ม., หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จรัล สุขเกษม (2542). การสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาคาร.
- ชวลิต ชาวหนองแสน. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำยากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). "การประเมินสื่อประสม" ในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 20. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2525). ทักษะและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : พิกัดอักษร.
- ชุลีพร มณีนิล. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการสะกดคำยากและการใช้คำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐกานต์ ขาติเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง. วิทยานิพนธ์ ค.ม., บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิตนา แชมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรมล บุญประจักษ์. (2556). *พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). *"การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่องเบ็ดหล่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2"*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พุกพะวัน. (2532). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน (The New Dimensions in The Teaching of Reading)*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปกรณ ประจันบาน. (ม.ป.ป.) *โปรแกรมตรวจข้อสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ และวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน*. พิษณุโลก : สาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- ประกายแก้ว มุกดาดี. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประกายแก้ว มุกดาดี. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะประสมคำด้วยภาพกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2533). *หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- พนมวัน วรดลย์. (2542) *การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญญาโท กศ.ม., บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพรวรรณ ศรีกุลลา. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม., หลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- มะลิ อัจฉริชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
ตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม., สาขาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ. (2549). การจัดการความรู้เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรทางการศึกษา. วารสาร
การศึกษาไทย. ฉบับที่ 26 , ปีที่ 3
- วงศ์เดือน เป็ดทอง. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเขียนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนตาม
คู่มือครูของกรมวิชาการ. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรรณีย์ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทย
วัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). พัฒนาการเรียนการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย, ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 การพัฒนาการเรียนการ
สอน. บัณฑิตวิทยาลัย, คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมแนวคิดแบบ Back ward design. ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศรีนคร ทุมโยมา (2554). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2522). แบบทดสอบวินิจฉัย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมหวัง วิทยาปัญญาพนธ์. (2546). เทคนิคการสอนงาน. สระบุรี: โรงพิมพ์ปากเพ็ญการช่าง.
- สวัสดิ์ สุขโสม. (2550). การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กศ.ม., บัณฑิตวิทยาลัย, หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สารีย์ เจริญจิต. (2546). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). สำนักงานเอกสารเสริมความรู้สำหรับครูสอนภาษาไทยแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). คู่มือครูแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อี เค บุคส์.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). ผลการใช้ตำานานพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์. (2551). การพัฒนาวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยโดยประยุกต์ใช้โมเดลสำหรับ
 ชั้นของคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะโดยใช้คอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถโกวิท ไชยประเสริฐ. (2555). การวิจัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนในวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง
 ฟังก์ชัน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเครือข่ายคริสตจักรสะพานเหลือง.
 ศษ.ม., คณิตศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัมพวรรณ โคโตสี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่ม
 สาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., หลักสูตรและการ
 สอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อินทิรา ศรีสว่าง. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดย
 ใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียน
 พยัคฆภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.,
 หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย , มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุมาวดี มะคำไก่. (2541). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,
 สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐวุฒิ เชื้อชวด
อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. นางศุภกานต์ พงษ์ธัญมิ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านข้าหวาย อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2
3. นางอภิรดี รุ่งแจ้ง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลลาดยาว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
4. นางเบญจากร บัวแดง ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลลาดยาว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
5. นางสาวจิรพันธ์ สมน้อย ครูชำนาญการ
โรงเรียนวัดท่าจิว อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อเก็บข้อมูล

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกดคำ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการข้อความความคิดเห็น	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2. สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
3. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้					
4. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน					
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย					
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษากับระดับชั้นของผู้เรียน					
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน					
10. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้					

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ

แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการข้อความความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1.ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้					
2.ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร					
3.ความเหมาะสมของภาพประกอบ					
4.ความท้าทายของแบบฝึกกับการเรียนของนักเรียน					
5.ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอ่าน					
6.ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา					
7.ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
8.ความยาก - ง่าย ของเนื้อหา					
9.ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้					
10.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน					

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

พิจารณาประเมิน และให้คำแนะนำ

แบบทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

+ 1 เหมาะสม
0 ไม่แน่ใจ
-1 ไม่เหมาะสม

ข้อคำถาม/ข้อสอบ	เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	ข้อเสนอ แนะ
	+1	0	-1	
1. ตาบัวทาสีฟ้าที่รั้ว ที่ครัวทาสีน้ำตาล ตัว บ้านทาสีเขียวอ่อน รั้วบ้านตาบัวมีสีอะไร ก) สีฟ้า ข) สีนํ้าตาล ค) สีเขียวอ่อน				
2. นกเขabinได้แมลงที่เกาะอยู่ที่ ข้าวเปลือกแล้วเลือกหนอนตัวโตเป็น อาหาร นกเขากินอะไร ก) แมลง ข) หนอน ค) ข้าวเปลือก				
3. หนูหวานชอบนิทานเรื่องลาไ้ และลูก หมูสามตัว แต่ครูเล่าเรื่องกระต่ายกับเต่า ให้ฟัง หนูหวานได้ฟังนิทานเรื่องอะไร ก) กระต่ายกับเต่า ข) ลูกหมูสามตัว ค) ลาไ้				

<p>4.หมา 3 ตัว หมาสีขาวยชื่อสาลี สีดำชื่อโอเลี้ยง หมาสีน้ำตาลชื่อกาแฟ หมาสีดำ มีชื่ออะไร</p> <p>ก) สำลี ข) กาแฟ ค) โอเลี้ยง</p>				
<p>5.ลุงตันปลูกพืชสวนครัวมี ตะไคร้ ขิง ข่า มะเขือ ส่วนป่าดงอย ปลูกพริก ผักชี พืชอะไรที่ลุงตันไม่ได้ปลูก</p> <p>ก) ผักชี ข) มะเขือ ค) ตะไคร้</p>				
<p>6.ปิติมีพี่ชื่อ วารีกับสีดา มีน้องชื่อ ยุพากับวายุ ใครเป็นน้องของปิติ</p> <p>ก) วารี ข) วายุ ค) สีดา</p>				
<p>7.พ่อเป็นครู แม่เป็นพยาบาล และพี่ชายเป็นทหาร ส่วนตัวฉันนั้นอยากเป็นหมอ ใครทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วย</p> <p>ก) พี่ชาย ข) พ่อ ค) แม่</p>				
<p>8.ฉันทำด้วยฟาง อยู่กลางทุ่งนา ทางแขนทางขา หน้าตาดูดี ฉันคือใคร</p> <p>ก) หุ่นไล่กา ข) กองฟาง ค) ลูกขาวนา</p>				

<p>9. ไข่ดาว ไข่เจียว ทำมาจากไข่เปิดและไข่ไก่ แต่ถ้าจะทำไข่เค็มให้ร่อยต้องใช้ไข่เปิด</p> <p>ไข่เปิดใช้ทำอะไรจึงจะร่อย</p> <p>ก) ไข่ดาว</p> <p>ข) ไข่เจียว</p> <p>ค) ไข่เค็ม</p>				
<p>10. แดงโม สตรอเบอร์รี่ มีเนื้อสีแดง ส่วนมะละกอกับแครอทมีเนื้อสีส้ม อะไรที่มีเนื้อสีเดียวกับแดงโม</p> <p>ก) แครอท</p> <p>ข) มะละกอ</p> <p>ค) สตรอเบอร์รี่</p>				
<p>11. กอบัว สะพายกระเป๋าคู่ หิ้วถุงขนม และเดินเล่นโทรศัพท์ จึงทำให้ชนกับกระถางต้นไม้</p> <p>กอบัวเดินชนกระถางต้นไม้เพราะอะไร</p> <p>ก) หิ้วถุงขนม</p> <p>ข) สะพายกระเป๋าคู่</p> <p>ค) เล่นโทรศัพท์</p>				
<p>12. เก่ง เล่นน้ำทะเลกับก้อง แต่เก่งนั่งดูปูเสฉวนอยู่ที่ชายหาด</p> <p>ใครไม่เล่นน้ำทะเล</p> <p>ก) เก๋</p> <p>ข) ก้อง</p> <p>ค) เก่ง</p>				

<p>13.บ้านเราใช้น้ำฝนที่เก็บไว้ในโอ่ง ส่วนในบ่อหรือสระ เก็บน้ำไว้ใช้เพื่อส่วนรวมที่บ้านใช้อะไรเก็บน้ำ</p> <p>ก) บ่อ ข) โอ่ง ค) สระน้ำ</p>				
<p>14.มะพร้าวและมังคุดต้องปอกเปลือกก่อนกิน ส่วนมะปรางและชมพูกินได้โดยไม่ต้องปอกเปลือก ผลไม้ที่กินได้ทั้งเปลือกคืออะไร</p> <p>ก) มะพร้าว ข) มะปราง ค) มังคุด</p>				
<p>15.มะพร้าวและมังคุดต้องปอกเปลือกก่อนกิน ส่วนมะปรางและชมพูกินได้โดยไม่ต้องปอกเปลือก ผลไม้ที่กินได้ทั้งเปลือกคืออะไร</p> <p>ก) มะพร้าว ข) มะปราง ค) มังคุด</p>				
<p>16.คนทั่วไปนิยมสังขมน้ำชา แต่เด็กๆ ชอบก๋วยเตี๋ยวน้ำและราดหน้า คนนิยมรับประทานอาหารชนิดใด</p> <p>ก) ก๋วยเตี๋ยว ข) ราดหน้า ค) ขนมน้ำชา</p>				

<p>17.วันนี้เด็กเลือกยืมหนังสือนิทานหลายเรื่อง เช่น เด็กเลี้ยงแกะ กระต่ายกับเต่า แต่ที่ยืมกันมากคือ กบเลือกนาย เด็ก ๆ ชอบอ่านนิทานเรื่องใดมากที่สุด</p> <p>ก) เด็กเลี้ยงแกะ ข) กบเลือกนาย ค) กระต่ายกับเต่า</p>				
<p>18.คุณย่านั่งเฝ้า ปู่เสานิทาน คนฟังคือ หลาน ถูกอกถูกใจ ใครชอบฟังนิทาน</p> <p>ก) ย่า ข) ปู่ ค) หลาน</p>				
<p>19.ลุงพาหลานไปซื้อเสื้อนักเรียน ส่วนกางเกงและรองเท้าได้จากน้ำหวาน หลานได้อะไรจากลุง</p> <p>ก) กางเกง ข) รองเท้า ค) เสื้อ</p>				
<p>20.สบู่ที่ใช้ทำความสะอาดร่างกายมีส่วนผสมของน้ำหอมและโซดาไฟ แต่ที่ขาดไม่ได้คือไขมันสัตว์ อะไรสำคัญที่สุดในการทำสบู่</p> <p>ก) น้ำหอม ข) โซดาไฟ ค) ไขมันสัตว์</p>				

ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกุดคำสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านสะกุดคำสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

รายการข้อความความเห็น	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐานการ เรียนรู้ ตัวชี้วัด ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	5	4	5			
2. สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์ และสาระการเรียนรู้	4	4	3	4	4	3.8	0.45	มาก
4. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของ ผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
6. ความเหมาะสมของเนื้อหา	5	4	5	4	4	4.4	0.55	มาก
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย	4	3	4	4	3	3.6	0.55	มาก
8. ความเหมาะสมของการใช้ภาษากับระดับชั้น ของผู้เรียน	5	5	4	4	4	4.4	0.55	มาก
9. ความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	4	4	4.2	0.45	มาก
10.ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อ การเรียนรู้ในเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	3	4	4	4	0.71	มาก

ภาคผนวก ง ผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึก
ทักษะการอ่าน สังกัดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบ
ฝึกทักษะการอ่าน สังกัดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รายการข้อความความคิดเห็น	ระดับความเหมาะสม						\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1.ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มากที่สุด	
2.ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	4	5	3	4	4.2	0.84	มาก	
3.ความเหมาะสมของภาพประกอบ	4	4	4	4	4	4	0.45	มาก	
4.ความท้าทายของแบบฝึกกับการเรียน ของนักเรียน	4	3	4	3	4	3.6	0.55	มาก	
5.ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก อ่าน	5	3	4	4	4	4	0.71	มาก	
6.ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	4	3	3	5	4	1.00	มาก	
7.ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4	4	3	3	4	3.6	0.55	มาก	
8.ความยาก - ง่าย ของเนื้อหา	5	4	3	4	3	3.8	0.84	มาก	
9.ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	3	3	3.8	0.84	มาก	
10.เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	5	5	4	4	4.6	0.55	มากที่สุด	

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบ
ทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงผลการพิจารณาแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แบบทดสอบทักษะ การอ่านสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อคำถาม/ ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
6	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
10	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
11	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ ผลคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง แสดงผลคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนหลังเรียน (20)
1	11	16
2	12	18
3	13	18
4	11	17
5	8	13

ภาคผนวก ข แบบทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

<p>1.ตาบัวหาสีฟ้าที่รั้ว ที่ครัวหาสีน้ำตาล ตัวบ้านหาสีเขียวอ่อน รั้วบ้านตาบัวมีสีอะไร</p> <p>ก) สีฟ้า ข) สีน้ำตาล ค) สีเขียวอ่อน</p>	<p>11.กอบัวสะพายกระเป๋า หัวถุงขนม และเดินเล่นโทรศัพท์ จึงทำให้ชนกับกระถางต้นไม้ กอบัวเดินชนกระถางต้นไม้เพราะอะไร</p> <p>ก) หัวถุงขนม ข) สะพายกระเป๋า ค) เล่นโทรศัพท์</p>
<p>2.นกเขาบินไล่แมลงที่เกาะอยู่ที่ข้าวเปลือกแล้วเลือก หนอนตัวโตเป็นอาหาร นกเขากินอะไร</p> <p>ก) แมลง ข) หนอน ค) ข้าวเปลือก</p>	<p>12.เก่งลงเล่นน้ำทะเลกับก้อง แต่เก่งนั่งดูปูเสฉวนอยู่ที่ชายหาด ใครไม่เล่นน้ำทะเล</p> <p>ก) เก๋ ข) ก้อง ค) เก่ง</p>
<p>3.หนูหวานชอบนิทานเรื่องลาโจ้ และลูกหมูสามตัว แต่ครูเล่าเรื่องกระต่ายกับเต่าให้ฟัง หนูหวานได้ฟังนิทานเรื่องอะไร</p> <p>ก) กระต่ายกับเต่า ข) ลูกหมูสามตัว ค) ลาโจ้</p>	<p>13.บ้านเราใช้น้ำฝนที่เก็บไว้ในโอ่ง ส่วนในบ่อหรือสระ เก็บน้ำไว้ใช้เพื่อส่วนรวมที่บ้านใช้อะไรเก็บน้ำ</p> <p>ก) บ่อ ข) โอ่ง ค) สระน้ำ</p>
<p>4.หมา 3 ตัว หมาสีขาวชื่อสาลี สีดำชื่อโอเลี้ยง หมาสีน้ำตาลชื่อกาแฟ หมาสีดำ มีชื่ออะไร</p> <p>ก) สำลี ข) กาแฟ ค) โอเลี้ยง</p>	<p>14.มะพร้าวและมังคุดต้องปอกเปลือกก่อนกิน ส่วนมะปรางและชมพูกินได้โดยไม่ต้องปอกเปลือก ผลไม้ที่กินได้ทั้งเปลือกคืออะไร</p> <p>ก) มะพร้าว ข) มะปราง ค) มังคุด</p>

<p>5.ลุงต้นปลูกพืชสวนครัวมี ตะไคร้ ขิง ข่า มะเขือ ส่วนป่าดอย ปลูกพริก ผักชี พืชอะไรที่ลุงต้นไม่ได้ปลูก</p> <p>ก) ผักชี ข) มะเขือ ค) ตะไคร้</p>	<p>15.มะพร้าวและมังคุดต้องปอกเปลือกก่อนกิน ส่วนมะปรางและชมพูกินได้โดยไม่ต้องปอกเปลือก</p> <p>ผลไม้ที่กินได้ทั้งเปลือกคืออะไร</p> <p>ก) มะพร้าว ข) มะปราง ค) มังคุด</p>
<p>6.ปิติมี่พี่ชื่อ วารีกับสิตา มีน้องชื่อ ยุพากับวายุ ใครเป็นน้องของปิติ</p> <p>ก) วารี ข) วายุ ค) สิตา</p>	<p>16.คนทั่วไปนิยมสังขมน้ำชา แต่เด็กๆ ชอบ กวยเตี๋ยวน้ำและราดหน้า</p> <p>คนนิยมรับประทานอาหารชนิดใด</p> <p>ก) กวยเตี๋ยว ข) ราดหน้า ค) ขนมจีนน้ำยา</p>
<p>7.พ่อเป็นครู แม่เป็นพยาบาล และพี่ชายเป็นทหาร ส่วนตัวฉันนั้นอยากเป็นหมอ</p> <p>ใครทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วย</p> <p>ก) พี่ชาย ข) พ่อ ค) แม่</p>	<p>17.วันนี้เด็กเลือกยืมหนังสือนิทานหลายเรื่อง เช่น เด็กเลี้ยงแกะ กระจ่ายกับเต่า</p> <p>แต่ที่ยืมกันมากคือ กบเลือกนาย</p> <p>เด็กๆ ชอบอ่านนิทานเรื่องใดมากที่สุด</p> <p>ก) เด็กเลี้ยงแกะ ข) กบเลือกนาย ค) กระจ่ายกับเต่า</p>
<p>8.ฉันทำด้วยฟาง อยู่กลางทุ่งนา ทางแขนกางขา หน้าตาดี</p> <p>ฉันคือใคร</p> <p>ก) หุ่นไล่กา ข) กองฟาง ค) ลูกชวานา</p>	<p>18.คุณย่านั่งเฝ้า ปู่เล่านิทาน คนฟังคือหลาน</p> <p>ลูกออกลูกใจ</p> <p>ใครชอบฟังนิทาน</p> <p>ก) ย่า ข) ปู่ ค) หลาน</p>

<p>9. ไข่อดาว ไข่เจียว ทำมาจากไข่เป็ดและไข่ไก่ แต่ถ้าจะทำไข่เค็มให้อร่อยต้องใช้ไข่เป็ด ไข่เป็ดใช้ทำอะไรจึงจะอร่อย</p> <p>ก) ไข่ดาว ข) ไข่เจียว ค) ไข่เค็ม</p>	<p>19. ลุงซาพาหลานไปซื้อเสื้อนักเรียน ส่วนกางเกง และรองเท้าได้จากน้ำหนักานหลานได้อะไรจากลุงซา</p> <p>ก) กางเกง ข) รองเท้า ค) เสื้อ</p>
<p>10. แดงโม สตรอเบอร์รี่ มีเนื้อสีแดง ส่วนมะละกอกับแครอทมีเนื้อสีส้ม อะไรที่มีเนื้อสีเดียวกับแดงโม</p> <p>ก) แครอท ข) มะละกอ ค) สตรอเบอร์รี่</p>	<p>20. สบู่ที่ใช้ทำความสะอาดร่างกายมีส่วนผสมของน้ำหอมและโซดาไฟ แต่ที่ขาดไม่ได้คือไขมันสัตว์ อะไรสำคัญที่สุดในการทำสบู่</p> <p>ก) น้ำหอม ข) โซดาไฟ ค) ไขมันสัตว์</p>

ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและ
หลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้าง
นิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ
๓. การผันคำ
๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 ๑. ให้นักเรียนเคลื่อนไหวร่างกายประกอบบทกลอน “ฉันกับเธอ” ในท่าที่มีจังหวะสนุกสนาน เช่น ตบมือ มือขวาตบโต๊ะ ๒ ครั้ง ตบมือ มือซ้ายตบโต๊ะ ๒ ครั้ง
 ๒. คุณครูติดชาร์ตคำคล้องจอง “ฉันกับเธอ” บนกระดานเคลื่อนที่ ชี้อ่าน ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามเป็นจังหวะจนคล่อง
๒. ชี้นำเสนอความรู้
 ๑. คุณครูแสดงบัตร พยัญชนะ + สระ -ะ + ตัวสะกด และติดเป็นคำอ่าน เช่น ก + -ะ + ด กัด บนกระดาน
 ๒. สอนให้นักเรียนอ่าน และอธิบายว่า สระ -ะ เปลี่ยนรูปไปเป็น ไม้หันอากาศ ั
 ๓. ฝึกหลายๆ ครั้ง จนนักเรียนสามารถสะกดคำได้คล่อง
๓. ชี้นลงมือเรียนรู้
 ๑. คุณครูแจกกாரต์คำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกดให้นักเรียน (๑๒ คำ)
 ๒. วางกாரต์กระจายไว้บนโต๊ะ ให้เห็นคำศัพท์ชัดเจน
 ๓. คุณครูอ่านคำที่อยู่ในกாரต์ทีละคำ ให้นักเรียนแย่งกันตบกாரต์คำที่คุณครูอ่าน ใครตบกாரต์ได้ให้เก็บไว้ที่ตัวเอง
 ๔. ใครตบกாரต์ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ จากนั้นให้แต่ละกลุ่มอ่านคำที่อยู่ในกாரต์พร้อมกัน
 ๕. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ
๔. ชี้นสรุปความรู้
 ๑. แจกใบงาน คำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกด ให้นักเรียน
 ๒. ติดใบงานลงในสมุด

๓. อ่านบททวนคำที่อยู่ในใบงานนั้น

๕. ชั้นประสูกติใช้ความรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนหาคำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกดที่ไม่มีอยู่ในบทเรียน
๒. ให้นักเรียนหาคำศัพท์มาคนละ ๑๐-๑๕ คำ สุ่มถามนักเรียนคนละ ๑ คำ ว่าได้คำใดบ้าง
๓. ให้นักเรียนเขียนคำที่หาได้ลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. ชาร์ตคำคล้องจอง ฉันกับเธอ
๒. บัตรพยัญชนะ สระ
๓. ใบงาน การ์ดคำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกด
๔. ใบงาน คำที่ประสมสระ -ะ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและ
หลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้าง
นิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้
๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้
๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ
๓. การผันคำ
๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย
คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. ให้นักเรียนเคลื่อนไหวร่างกายประกอบบทกลอน ในท่าที่มีจังหวะสนุกสนาน เช่น ๒ มือ ตบโต๊ะ ไขว้มือตบโต๊ะ ๒ มือตบโต๊ะ ทำสลับไปจนจบกลอน
๒. คุณครูติดขารับทศคล้องจอง บนกระดาน ชี้อ่านให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม เป็นจังหวะจนคล้อง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ -า ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรภาพ บัตรคำ เช่น จาม จาน พาน สาน หาง ดาบ ปาก ยาย ตีบนกระดาน
๒. รอบแรกคุณครูชี้อ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำหลายๆ รอบ เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูแจกตารางเคาะ พยัญชนะ + สระ-า + ตัวสะกด
๒. คุณครูบอกวิธีเคาะให้กับนักเรียน
๓. คุณครูอ่านแบบสะกดแล้วให้นักเรียนเคาะตามที่อ่าน เช่น ป -า ก ปาก นักเรียนเคาะ ป -า ก (เริ่มจากคำที่ง่ายๆ ก่อน เรียงลำดับไปตามตาราง)
๔. คุณครูอ่านคำ ให้นักเรียนเคาะในรูปของการสะกดตัวเอง เช่น อ่านคำว่า ปาก ให้นักเรียนเคาะ ป -า ก ปาก แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. แจกใบงาน พยัญชนะ + สระ-า + ตัวสะกด
๒. ติดใบงานลงในสมุด
๓. อ่านทบทวนคำที่อยู่ในใบงานนั้น

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๒. ให้แต่ละคน หาคำที่ประสมสระ -า มีตัวสะกด ตามหมวดหมู่และเวลาที่คุณครูกำหนด ให้ได้มากที่สุด เช่น หมวดผัก หมวดผลไม้ หมวดสัตว์ เป็นต้น
๓. เขียนคำศัพท์ของตัวเองลงในสมุด จากนั้น ให้แต่ละคนแลกเปลี่ยนคำศัพท์ที่หาได้กับเพื่อนคนอื่นจนครบทุกคน แล้วเขียนคำที่ตัวเองไม่มีลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๒. บัตรภาพ บัตรคำที่ประสมสระ -า มีตัวสะกด
๓. กระดาน
๔. ใบงาน พยัญชนะ + สระ -า + ตัวสะกด
๕. ใบงาน พยัญชนะ + สระ -า + ตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**
เวลาสอน 2 ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท 4.1 ป.1/1 บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและ
หลักการ ใช้จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้น ๆ สามารถสร้าง
นิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้
2. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้
3. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
2. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ
3. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย
คำพื้นฐาน คือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1. ให้นักเรียนเคลื่อนไหวร่างกายประกอบบทกลอนในท่าที่มีจังหวะสนุกสนาน เช่น สองมือ ตบ ตีตะ ปากแก้วเคาะตีตะ สลับไปมาจนจบเพลง
2. คุณครูติดตามบทคล้องจอง "ลิงตีชิง" บนกระดานเคลื่อนที่ ชี้อ่านให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่าน ตามเป็นจังหวะจนคล้อง

2. ชี้นำเสนอความรู้

1. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรภาพ บัตรคำ เช่น กิน สิบ จิก ลิง เป็นต้น
2. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
3. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล้อง

3. ชี้นลงมือเรียนรู้

1. คุณครูแจกใบงานหัดอ่าน คำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด
2. นักเรียนทำใบงาน ตัดพยัญชนะต้นตามรอยประ แล้วนำไปติดไม้ไอศกรีม
3. คุณครูพานักเรียนอ่าน โดยให้นักเรียนนำไม้พยัญชนะ ไปวางลงในช่องว่างแล้วอ่านสะกดคำไปที่ละช่องเรียงลำดับจากง่ายไปยาก จนนักเรียนสะกดได้คล้อง
4. คุณครูอ่านคำ แล้วให้นักเรียนนำพยัญชนะไปวางลงในช่องว่างให้เป็นคำที่คุณครูอ่าน

4. ชี้นสรุปความรู้

1. คุณครูทบทวนเนื้อหา โดยให้นักเรียนดูในหนังสือเรียน
2. ให้นักเรียนทำใบงาน คำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด
3. นำใบงานไปติดลงในสมุด แล้วอ่านทบทวน

5. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

1. คุณครูให้นักเรียนคิดคำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด คนละ 1 คำ ห้ามซ้ำกัน
2. คุณครูเริ่มถามนักเรียนไปที่ละคน จนครบทุกคน
3. คุณครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนตอบไว้บนกระดาน ให้นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด ของเพื่อนคนอื่น ๆ และของตนเองลงในสมุด เมื่อครบทุกคน นักเรียนจะได้คำศัพท์ไว้อ่านทบทวนหลายคำ

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพ บัตรคำ สระ ิ
2. กระดาน
3. ใบงาน หัดอ่านคำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด
4. ไม้ไผ่กริม 4 ไม้
5. ใบงาน คำที่ประสมสระ ิ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
2. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ 2

มาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/2 บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท 4.1 ป.1/1 บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท 4.1 ป.1/3 เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้น ๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้
2. สามารถแต่งประโยคสั้นๆ ได้
3. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
2. การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ
3. การแต่งประโยค
4. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1. คุณครูให้นักเรียนร้องเพลงและทำท่าทาง ประกอบเพลง “หากพวกเรากำลังสบาย” 5 นาที
2. เปลี่ยนท่อนร้อง ให้นักเรียนทำอย่างอื่นนอกจากตบมือ เช่น กระพือเท้า ตบปาดตัวเอง หัวเราะ เป็นต้น

2. ชี้นำเสนอความรู้

1. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ = มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรภาพ บัตรคำ เช่น รีด คีบ ซีด ปีก เป็นต้น
2. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
3. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง

3. ชี้นำลงมือเรียนรู้

1. คุณครูติดบัตรคำที่ประสมสระ = มีตัวสะกดบนกระดาน
2. คุณครูชี้ และอ่านไปที่ละคำ ให้นักเรียนอ่านตาม
3. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยให้เวลานักเรียนดูคำที่ติดบนกระดานให้ดี ประมาณ ๓ นาที
4. ก่อนที่คุณครูจะให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอก ต้องบอกนักเรียนก่อนว่าคุณครูจะปิดคำใด คำเตือนนี้จะทำให้นักเรียนพุ่งความสนใจไปที่คำศัพท์ และจะพยายามท่องให้ได้ จากนั้นคุณครูกลับด้านบัตรคำ แล้วให้นักเรียนเขียนลงในสมุด ทำเช่นนี้จนครบทุกคำ
5. คุณครูเฉลยโดยการพลิกคำกลับมาทั้งหมด ให้นักเรียนตรวจสอบกับงานเขียนของตัวเอง ถ้ามีคำผิดให้นักเรียนเขียนแก้ไขใหม่

4. ชี้นำสรุปความรู้

1. คุณครูทบทวนเนื้อหา โดยให้นักเรียนดูในหนังสือเรียน
2. ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะ

5. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

1. คุณครูแจกใบงานแต่งประโยค
2. นักเรียนแต่ละคนไม่จำเป็นต้องแต่งประโยคเหมือนกัน

3. ตัดใบงานแต่งประโยคลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

1. เพลง หากพวกเรากำลังสบาย
2. บัตรภาพ บัตรคำ สระ - มีตัวสะกด
3. กระดาน
4. ใบงาน แต่งประโยค

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
2. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนร้องบทคล้องจอง "ระฆัง ดังห่างห่าง" พร้อมกันจนคล้อง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงชาร์ต คำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด บนกระดานเคลื่อนที่
๒. คุณครูอ่านให้นักเรียนฟัง ๑ รอบ
๓. คุณครูชี้ให้นักเรียนอ่านแจกลูกไปที่ละคำจนคล้อง ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้นักเรียนคุ้นกับคำ

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูแสดงบัตรคำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกดให้นักเรียนดู
๒. ชูบัตรคำขึ้นทีละใบ ให้นักเรียนอ่านแจกลูกพร้อมกัน
๓. ติดบัตรคำเหล่านั้นไว้บนกระดาน
๔. สุ่มนักเรียนออกมาเขียนแจกลูกได้บัตรคำแต่ละใบ

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. แจกใบงาน ดอกไม้สรุปคำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด ให้นักเรียน
๒. ตัดดอกไม้ตามรอยประ ติดดอกไม้ซ้อนกัน ติดดอกลงในสมุดแล้วเขียนแจกลูก
๓. คุณครูพานักเรียนอ่านทบทวนคำที่อยู่ในดอกไม้

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. แจกใบงาน คำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด ให้นักเรียน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. ชาร์ตคำคล้องจอง "ระฆัง ดังห่างห่าง"
๒. ชาร์ตสอนคำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด
๓. บัตรคำ คำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด
๔. กระดาน
๕. ใบงาน ดอกไม้สรุปคำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด
๖. ใบงาน คำที่ประสมสระ ี มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

มาตรฐาน ท ๕.๑ ป.๑/๒ ท่องบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. ท่องบทอาขยานตามที่กำหนด

๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียน ร้องบทร้องเล่น "ตั้งไข่ล้ม" พร้อมกัน
๒. เมื่อนักเรียนร้องคล่องแล้ว ให้เคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เช่น สองมือตบโต๊ะ กำมือสองมือทาบโต๊ะ สลับไปเรื่อยๆ ตามจังหวะ จนจบ

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงชาร์ต คำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด บนกระดาน
๒. คุณครูอ่านให้นักเรียนฟัง ๑ รอบ
๓. คุณครูชี้ให้นักเรียนอ่านแจกลูกไปที่ละคำจนคล่อง ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้นักเรียนคุ้นกับคำ

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน ใครเจอก่อนวงก่อน ให้นักเรียนคนละ ๑ แผ่น
๒. คุณครูอ่านเฉพาะคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกดที่ละคำจนครบทุกคำ
๓. นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำที่คุณครูอ่าน โดยนักเรียนจะต้องใช้ปากกาเมจิกคนละสี
๔. นับจำนวนวงกลมแต่ละสี สีไหนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ จากนั้นให้นักเรียนทุกคน เขียนคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด ลงในสมุด
๖. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูทบทวนคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๒. แจกใบงาน ลูกโป่งคำคล้องจองให้นักเรียน
๓. ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจอง ต่อจากคำศัพท์ที่กำหนดให้
๔. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนแต่ละคน คิดคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกดไว้ในใจคนละ ๑ คำ
๒. คุณครูสุ่มเลือกนักเรียน ให้ยืนขึ้น ๑ คน แล้วให้บอกคำที่คิดไว้ให้เพื่อนฟัง ครูจับเวลา ๑๐ วินาที
๓. ถ้าคำที่เราคิดไว้ เพื่อนพูดไปแล้ว ให้คิดคำใหม่ การทำกิจกรรมนี้จะกระตุ้นให้เด็กคิดอยู่ตลอดเวลา
๔. คุณครูสุ่มเลือกนักเรียนไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. ชาร์ตสอนคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๒. กระดานเคลื่อนที่
๓. ใบงาน ใครเจอก่อนวงก่อน
๔. ใบงาน ลูกโป่งคำคล้องจอง

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การผันเสียงคำอักษรรกลาง สูง ต่ำ บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้

ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียน อ่านบทคล้องจอง พร้อมกันจนคล้อง
๒. ให้นักเรียน หันหน้าเข้าหากัน มือซ้ายหงายมือขวาคว่ำ ตบบนมือซ้ายเพื่อน สลับมือขวาหงายมือซ้ายคว่ำ ตบบน มือขวาเพื่อนทำสลับกันไปมาตามจังหวะจนจบ
๓. คุณครูติดตามคำคล้องจองให้นักเรียนอ่านที่ละประโยค

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรภาพ บัตรคำ เช่น ชุด อุด หุง ยุง เป็นต้น
๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำศัพท์ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล้อง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูทบทวนคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๒. แจกกระดาษขนาด เอห้า (เอสี่แบ่งครึ่ง) ให้นักเรียนคนละ ๑ แผ่น
๓. คุณครูให้นักเรียนทำบัตรภาพ บัตรคำคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกดของนักเรียนเอง
๔. คำที่อยู่ในบัตรภาพ บัตรคำ สามารถดูได้ในหนังสือเรียน ไม่จำเป็นต้องใช้คำเดียวกันทุกคน
๕. เมื่อนักเรียนทำบัตรภาพ บัตรคำเสร็จแล้ว คุณครูนำไปติดไว้บนกระดาน
๖. คุณครูชี้ให้นักเรียนอ่านบัตรภาพ บัตรคำบนกระดาน (ถ้ามีคำซ้ำให้อ่านรอบเดียว)

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูพานักเรียนอ่านคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด ในหนังสือเรียน
๒. แจกใบงาน สระ - ชอนอยู่ตรงไหน
๓. เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๔. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน ต่อภาพต่อคำ โดยคุณครูอธิบายวิธีการทำให้ชัดเจน
๒. เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ให้เฉลยพร้อมกันในห้อง
๓. ติดใบงานลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. ชาร์ตคำคล้องจอง "มีปลา อยู่ในบึง"
๒. บัตรคำคำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๓. กระดานเคลื่อนที่
๔. ใบงาน สระ - ซ่อนอยู่ตรงไหน

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๓ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

๔. อ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูทักทายนักเรียนก่อนเริ่มเรียนหัวข้อใหม่
๒. คุณครูให้นักเรียนเล่นเกม "ทำสลับกัน"
๓. คุณครูบอกวิธีการเล่น คือ ถ้าบอกว่านั่ง ให้นักเรียนยืน ถ้าบอกว่ายืน ให้นักเรียนนั่ง
๔. เริ่มจากสิ่งง่าย เช่น ยืน นั่ง เพิ่มความยากเป็น นั่ง ยืน ยืน

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ ู มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรภาพ บัตรคำ เช่น สูง ภูบ ฐง ฐก เป็นต้น
๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนอ่านทบทวน
๓. คุณครูแจกการ์ดภาพ การ์ดคำ ให้นักเรียนกลุ่มละ ๑ ชุด
๔. คุณครูอ่านคำ ให้นักเรียนตอบการ์ดภาพ และการ์ดคำ ให้ได้มากที่สุด
๕. เมื่อจบเกม คุณครูพูดครบทุกคำแล้ว นับคะแนน
๖. การ์ดคำ ๑ แผ่นเท่ากับ ๑ คะแนน และการ์ดภาพ ๑ แผ่นเท่ากับ ๒ คะแนน รวมผลคะแนน
๗. ในแต่ละกลุ่ม ใครได้คะแนนรวมมากที่สุด เป็นผู้ชนะ

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูพานักเรียนอ่านคำที่ประสมสระ ู มีตัวสะกด ในหนังสือเรียน
๒. แจกใบงาน ประกอบคำที่ประสมสระ ู มีตัวสะกด
๓. ให้นักเรียนตัดใบงาน จากนั้น นำไปประกอบให้เป็นคำ
๔. ติดคำที่ประกอบได้ลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำคำที่ประสมสระ ู มีตัวสะกด
๒. กระดานเคลื่อนที่
๓. ใบงานการ์ดภาพ-การ์ดคำ
๔. ใบงาน ประกอบคำที่ประสมสระ ู มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนอ่านบทคล้องจอง พร้อมกันจนคล้อง
๒. เมื่อท่องจนคล้องแล้ว ให้นักเรียนเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ ใช้จังหวะ ที่สนุก เช่น ตบมือ สองมือตบโต๊ะ มือขวาตบโต๊ะ ตามจังหวะจนจบเพลง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงบัตรคำ พยัญชนะ + สระ เ-ะ + ตัวสะกด และติดเป็นคำอ่าน เช่น ป + เ-ะ + ด เปิดบนกระดาน
๒. สอนให้นักเรียนอ่าน และอธิบายว่า สระ เ-ะ เปลี่ยนรูปไปเป็น ไไม้ได้คู่ ๕
๓. ผีกหลายๆ คำ จนนักเรียนสามารถสะกดคำได้คล้อง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูติดบัตรภาพ และบัตรคำที่ประสมสระ เ-ะ มีตัวสะกด บนกระดาน
๒. ติดบัตรภาพไว้ฝั่งซ้าย ติดบัตรคำไว้ฝั่งขวา
๓. คุณครูพานักเรียนอ่านบัตรคำ บนกระดานพร้อมกันทั้งห้อง
๔. คุณครู ชี้ไปที่บัตรภาพ พร้อมกับถามนักเรียนว่า รูปนี้ตรงกับคำใด
๕. นักเรียนในห้องช่วยกันตอบ จากนั้นคุณครูนำบัตรภาพไปติดไว้ใต้บัตรคำ ตามที่นักเรียนตอบ
๖. ทำกิจกรรมนี้จนครบทุกคำ

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน
๓. คุณครูแจกใบงาน พยัญชนะ + สระ เ-ะ + ตัวสะกด เพื่อสรุปความเข้าใจของนักเรียน
๔. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน คำที่ประสมสระ เ-ะ มีตัวสะกด
๒. ตัดพยัญชนะตามรอยประ แล้วนำไปติดลงในช่องว่าง เรียงลำดับซ้อนกันตามตัวเลขที่กำหนดให้
๓. ติดคำที่ประสมสระ เ-ะ มีตัวสะกด ลงในสมุด นักเรียนอ่านคำที่ได้พร้อมกันทั้งห้อง

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ พยัญชนะ สระ เ-ะ
๒. กระดานเคลื่อนที่
๓. บัตรภาพ บัตรคำที่ประสมสระ เ-ะ มีตัวสะกด

๔. ไบงาน พยัญชนะ + สระ เ-ะ + ตัวสะกด

๕. ไบงาน หัดอ่านคำสระ เ-ะ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน

๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนร้องและเคลื่อนไหวประกอบตามจังหวะ เพลง“มือ มือ มือ”

๒. มือ มือ มือ

ตบตัก ตบมือ ตบมือ ตบไหล่ (ซ้ำ)

แล้วสลับ แล้วสลับกันไป (ซ้ำ)

ตบตัก ตบไหล่ ตบมือ ตบมือ

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ - ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ - บัตรตัวสะกด เช่น เขก เขน เวง เกง เอน เลน

๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน

๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กนัดสะกดจนคล่อง

๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ - บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ - มีตัวสะกดในหนังสือเรียน

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนทำใบงาน ประสมคำสระ - มีตัวสะกด

๒. ให้นักเรียนตัดคำศัพท์ด้านล้างมาติดประสมให้เป็นคำที่ตรงกับรูป

๓. ติดใบงานลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ -

๒. กระดานเคลื่อนที่

๓. ใบงาน ประสมคำสระ - มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน

๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนร้องและเคลื่อนไหวประกอบตามจังหวะเพลง "จับหัว จับหู จับไหล่"
๒. จับหัว จับหู จับไหล่ (ซ้ำ)
จับดูใหม่ จับไหล่ จับหู
จับใหม่ จับให้จับดู (ซ้ำ)
จับหัว จับหู แล้วมาจับไหล่

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ - ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ - บัตรตัวสะกด เช่น แยก แชน แบน แลบ แฝด
๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง
๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ - บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ - มีตัวสะกด ในหนังสือเรียน

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ
๒. สรุปความรู้ ด้วยการให้นักเรียนทำใบงาน คำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๓. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูเตรียมบทกลอน นิทาน หรือเรื่องสั้น ไม่เกินครึ่งหน้ากระดาษ
๒. คุณครูแจกคนละแผ่น ให้นักเรียนไฮไลต์คำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด
๓. ติดเนื้อหาที่ไฮไลต์ลงสมุด และเขียนคำที่ไฮไลต์ลงในสมุดทุกคำ

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ -
๒. กระดาน
๓. ใบงาน คำที่ประสมสระ - มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกฐก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. ให้นักเรียนท่องบทคล้องจองจนคล่อง
๓. คุณครูติดตามทบทวนบทคล้องจองและพานักเรียนที่อ่านไปที่โต๊ะประโยคจนคล่อง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงบัตรคำ พยัญชนะ + สระ + ตัวสะกด และคำอ่าน (ลดรูป) เช่น ก โะ ก กก และคำอื่น ๆ ดังตัวอย่าง
๒. สอนให้นักเรียนอ่านจากกระดานเคลื่อนที่ และอธิบายว่า ก โะ ก = กก สระ โะ หายไปแล้ว เพราะ ลดรูปไปแล้ว จึงเหลือเพียงแค่ กก
๓. แม้จะอธิบายไปแล้วว่า สระ โะ ลดรูป นักเรียนก็อาจยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง จึงควรฝึกเพื่อให้ นักเรียน ค้นชินกับคำ ที่ประสมสระ โะ มีตัวสะกด
๔. คุณครูติดตามเรื่อง จัจก หางขาด หรือเขียนบนกระดาน และสอนซ้ำ

๓. ขั้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูแจกข้อพลาสติก ให้นักเรียนคนละ ๔ คัน แจกใบงาน หัดอ่านคำที่ประสมสระ โะ มีตัวสะกด
๒. ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะลงในข้อพลาสติก ๔ ตัว เช่น ก จ ล ค
๓. คุณครูอ่าน ให้นักเรียนนำข้อพยัญชนะวางลงบนช่อง แล้วอ่านแจกลูก เช่น ก โะ ก กก
๔. คุณครูเริ่มจากอ่านเรียงไปตามลำดับ จนครบทุกพยัญชนะ จากนั้น เริ่มอ่านคำที่ไม่ได้เรียงตามตาราง
๕. ฝึกให้นักเรียนอ่านจนคล่อง

๔. ขั้นสรุปความรู้

๒. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ
๓. คุณครูแจกใบงาน แจกลูกคำที่ประสมสระ โะ มีตัวสะกด เพื่อสรุปความเข้าใจของนักเรียน
๔. ดัดใบงานลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ พยัญชนะ สระ โะ
๒. กระดาน
๓. ข้อพลาสติก ๔ คัน
๔. ใบงาน หัดอ่านคำที่ประสมสระ โะ มีตัวสะกด

๕. ใบงาน คำที่ประสมสระ โ-ะ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน

๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกถูกลง และ การอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนฟังเพลง "ข้าวโพดสี"
๒. ให้นักเรียนเคลื่อนไหวประกอบ ตามจังหวะเพลง
๓. ทำเคลื่อนไหวประกอบคุณครูสามารถคิดเองได้ตามข้อความของเพลง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ โ- ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ โ- บัตรตัวสะกด เช่น โต โยม โดด โดน โบก โขน
๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง
๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ โ- บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ โ- มีตัวสะกดในหนังสือเรียน
๒. คุณครูเตรียมบัตรคำ คำที่ประสมสระ โ- มีตัวสะกด ประมาณ ๑๕-๒๐ คำ
๓. คุณครูชูบัตรคำทีละใบ แล้วให้นักเรียนอ่านแจกลูกพร้อมกันทั้งห้อง ให้ครบทุกคำ
๔. คุณครูชูบัตรคำ และสุ่มนักเรียนให้อ่านแจกลูก เมื่อมีบางคนยังอ่านแจกลูกไม่คล่อง
๕. เมื่อคุณครูเห็นว่า นักเรียนเริ่มอ่านคล่องแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. คุณครูทบทวนและให้นักเรียนสรุปความรู้ ด้วยการทำใบงาน "คำที่ประสมสระ โ- มีตัวสะกด"
๒. ให้นักเรียนตัดรูปภาพตามรอบประ แล้วติดลงใน ให้ตรงกับคำศัพท์
๓. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน ตารางประสมคำให้นักเรียน
๒. เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ให้เฉลยพร้อมกันในห้อง
๓. ให้นักเรียนช่วยกันตอบว่า แต่ละข้อเป็นคำศัพท์ว่าอะไร
๔. ติดใบงานลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ โ-
๒. กระดาน
๓. ใบงาน คำที่ประสมสระ โ- มีตัวสะกด
๔. ใบงาน ตารางประสมคำ

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๓ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่

ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การแต่งประโยค

๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนท่องและเคลื่อนไหวประกอบบทคล้องจอง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ -อ ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ -อ- บัตรตัวสะกด เช่น คอก งอก บอด หอย นอง พอน เป็นต้น

๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน

๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง

๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ -อ- บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ -อ- มีตัวสะกดในหนังสือเรียน

๒. คุณครูติดบัตรพยัญชนะ คละกันไว้บนกระดาน

๓. คุณครูนำบัตรพยัญชนะ มาเรียงให้เป็นคำ เพื่อเป็นตัวอย่าง

๔. ให้นักเรียนดูบัตรพยัญชนะบนกระดาน แล้วช่วยกันตอบว่า สามารถนำมาวางเรียงกันเป็นคำใดได้บ้าง จนหมด

๕. เมื่อคุณครูเห็นว่า นักเรียนเริ่มเข้าใจแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. เพื่อสรุปความเข้าใจ คุณครูให้นักเรียนทำใบงาน เขียนคำที่ประสมสระ -อ- มีตัวสะกด

๒. เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันเฉลยพร้อมกันทั้งห้อง

๓. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๓-๕ คน

๒. ให้นักเรียนเล่นเกม "ลูกเต๋าแต่งประโยค"

๓. แต่ละกลุ่มจะได้ลูกเต๋าคำศัพท์คนละ ๑ ลูก

๔. นักเรียนผลัดกันทอยลูกเต๋า ถ้าทอยได้คำไหนจะต้องแต่งประโยคจากคำนั้น แล้วเขียนประโยคของตนเองและเพื่อนลงในสมุด

๕. เวียนกันทอยลูกเต๋า เล่นหลายๆ รอบ ถ้าหากทอยได้คำที่เพื่อนทอยได้ ต้องแต่งประโยคที่ไม่ซ้ำกับเพื่อน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ -อ
๒. กระดาน
๓. ใบงาน เขียนคำที่ประสมสระ -อ มีตัวสะกด
๔. ใบงาน ลูกเต๋าแต่งประโยค

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การผันเสียงคำอักษรกลาง สูง ต่ำ บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้

ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การผันคำ

๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเรียน

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูทบทวนคำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด

๒. แสดงชาร์ตผันเสียง คำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด ที่ขึ้นต้นด้วยอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ ตามลำดับ

๓. คุณครูผันเสียงให้นักเรียนฟัง ๑ รอบ จากนั้นชี้คำ และให้นักเรียนผันเสียงคำจนคล่อง

๔. ขั้นตอนการสอนผันเสียงคำจะเหมือนกัน แต่จะต้องสอนไปที่ละชาร์ต เพื่อไม่ให้นักเรียนสับสน

๕. ขั้นตอนการสอนผันเสียงคำจะเหมือนกัน แต่คุณครูจะต้องสอนไปที่ละชาร์ต

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. หลังสอนผันเสียง คุณครูให้นักเรียนทบทวนความเข้าใจ โดยการทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน

๓. ให้นักเรียนวงกลมคำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด ไม่ต้องวงกลมคำซ้ำ

๔. คุณครูเฉลยในห้อง ให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าไฮไลท์คำใดบ้าง

๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. แจกใบงาน "หัดผันเสียง" ให้นักเรียน

๒. ให้นักเรียนหัดผันด้วยตัวเอง เมื่อทำใบงานเสร็จแล้ว ให้คุณครูเฉลยในห้อง

๓. ให้นักเรียนอ่านผันเสียงในใบงานพร้อมกัน

๔. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน หัดอ่านคำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด ให้นักเรียน

๒. เมื่อทำใบงานเสร็จแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันเฉลยในห้อง

๓. ติดลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. คำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด ที่ขึ้นต้นด้วยอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ

๒. กระดาน

๓. ใบงาน หัดผันเสียง

๔. ใบงาน หัดอ่านคำที่ประสมสระ โ-ะ สระ โ- และสระ -อ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านคำ ห นำ บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูทดสอบความพร้อมของนักเรียนก่อนเริ่มเรียน

๒. เล่นเกม เจอก่อนวงก่อน

๓. ให้นักเรียนใช้สีไม้คนละสี คุณครูเป็นคนพูด เช่น ก ไก่ ให้นักเรียนหา ก ไก่

ให้เจอ แล้วรีบแย่งกันวงกลม

๔. คุณครูพูดพยัญชนะตัวอื่นๆ ตามที่มีในใบงานไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่ต้องเรียงตามลำดับ

๕. เมื่อวงกลมหมดแล้ว ให้นักับดูว่า สีไหนมีมากที่สุด ถือว่าเป็นผู้ชนะ

๒. **ขั้นนำเสนอความรู้**

๑. คุณครูติดบัตรพยัญชนะและสระบนกระดาน ฝึกให้นักเรียนอ่านคำบนกระดานซ้ำหลายๆ ครั้ง

๒. คุณครูติดบัตรตัวอักษร "ห" หน้าคำที่กำหนด เลื่อนตัว "ห" เข้ามาชิด นักเรียนจะเห็นภาพและเกิดแนวคิดที่ชัดเจนว่า คำ ห นำ ก็คือคำที่มี "ห" เข้ามาประกอบอยู่หน้าคำ

๓. ถัดไป คือการสอนคำ ห นำ ที่มีตัวสะกด เช่น หมุด หมอน หมาก หมุ่ม หนัก ก็สอนด้วย กระบวนการเดียวกัน

๔. ควรแสดงให้นักเรียนเห็นว่า เมื่อเป็นคำสระ -เอ- -เ- -เ- -เ- เหล่านี้ คำ ห นำ จะเปลี่ยนลักษณะไป คือ ห จะไปแทรกอยู่ระหว่าง สระกับพยัญชนะ ถือว่าอยู่นำพยัญชนะ เป็นคำ ห นำ เช่นกัน เช่น แหม ไหล เหม่า เหลือ ไหล

๕. ให้นักเรียนฝึกอ่านจากกระดานเคลื่อนที่จนคล่อง

๓. **ขั้นลงมือเรียนรู้**

๑. ให้นักเรียนเคาะตารางคำที่มี ห นำ โดยคุณครูเตรียมตารางเคาะคำที่มี ห นำ ให้นักเรียน

๒. คุณครูอ่านคำว่า "หมู" นักเรียนใช้ไม้เคาะลงไปตามช่องดังนี้ ห ม ู และพร้อมกันนั้น ให้นักเรียน หอ มอ อู หมู และเปลี่ยนเป็นคำอื่น

๓. คุณครูพูดคำสลับไปมาหลายๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนเคาะจนคล่อง

๔. เปลี่ยนตัว ม เป็นตัวอักษรอื่น เช่น ล น ง ย เป็นต้น นักเรียนก็จะฝึกเคาะ ห - น - อ หนอ ห - น - า หนา ห - น - ี หนี เป็นต้น และลองเปลี่ยนเป็นสระอื่น โดยใช้กระดาษโพสอิทติดทับแล้วเขียนใหม่

๕. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน

๔. **ขั้นสรุปความรู้**

๑. แจกใบงาน "ไฮศกริมคำ ห นำ" ให้นักเรียนทำใบงาน

๒. เมื่อนักเรียนทำใบงานแล้ว คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเขียนอะไรได้บ้าง นักเรียนไม่จำเป็นต้องเขียนคำเดียวกัน

๓. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูเตรียมนิทานหรือเรื่องสั้นไม่เกินครึ่งหน้ากระดาษ (เลือกที่มีคำ ห นำ)
๒. แจกนิทานหรือเรื่องสั้นให้นักเรียน
๓. ให้นักเรียนไฮไลท์คำที่มี ห นำ ให้ครบทุกตัว แล้วนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยค

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรพยัญชนะ บัตรสระ
๒. กระดานเคลื่อนที่
๓. ใบงาน ตารางเคาะคำ ห นำ
๔. ใบงาน ไอศกรีม คำ ห นำ

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านคำอักษรนำ บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้

ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. ให้นักเรียนร้องเพลง พร้อมกันจนคล่อง จากนั้นให้ทำท่าทางประกอบ

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงชาร์ตคำอักษรนำที่พยัญชนะตัวหน้าเป็นอักษรสูง

๒. เมื่ออ่านจนคล่องแล้ว อธิบายให้นักเรียนฟังว่าคำเหล่านี้เรียกว่า "คำอักษรนำ" พยัญชนะตัวหน้าเป็น อักษรสูง นำพยัญชนะตัวหลัง จึงออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายกับ ประสมสระ -ะ แต่ออกเสียง อะ ครึ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงอักษรสูง เช่น สนุก อ่านว่า สะ-นุก ไม่ได้อ่านว่า สะ-นุก
ขยะ อ่านว่า ขะ-หยะ ไม่ได้อ่านว่า ขะ-ยะ

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูแจกแก้วให้นักเรียนคนละ ๑๐ ใบ แก้ว ๕ ใบแรก กำหนดให้นักเรียนเขียนคำอักษรนำ ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็นอักษรสูงกำกับไว้

๒. แก้วอีก ๕ ใบที่เหลือ ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำอักษรนำแต่ละคำกำกับไว้ จนครบทั้ง ๕ คำ

๓. ให้นักเรียนนำแก้วใบที่เขียนคำอ่านซ้อนไว้ด้านในของแก้วที่เขียนคำอักษรนำ ซ้อนแก้วในลักษณะ เดียวกันนี้ จนครบทุกคำ

๔. ให้นักเรียนหัดอ่านคำอักษรนำด้วยตัวเองจากแก้วคำอักษรนำ นักเรียนแลกเปลี่ยนคำกับเพื่อน เพราะ แต่ละคนไม่จำเป็นต้องเขียนคำเดียวกัน

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. แจกใบงาน "เขียนคำอักษรนำ" ให้นักเรียนทำใบงาน

๒. นักเรียนไม่จำเป็นต้องเขียนคำเหมือนกัน เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนคำที่ตนเองเขียน

๓. ตัดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงานกำไลแต่งประโยคคำอักษรนำให้นักเรียน

๒. คุณครูให้นักเรียนแต่งประโยค โดยใช้คำที่กำหนดให้ นักเรียนไม่จำเป็นต้องแต่งประโยคเหมือนกัน

๓. ให้นักเรียนแลกกำไลแต่งประโยคกับเพื่อนในห้อง เพื่ออ่านประโยคของเพื่อน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรพยัญชนะ บัตรสระ

๒. กระดาน

๓. ใบงาน เขียนคำอักษรนำ

๔. ใบงาน กำไลแต่งประโยคคำอักษรนำ

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน

๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๓ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๓ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่ายๆ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่านเป็นคำ

๓. การแต่งประโยค

๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนท่องบทคล้องจอง จนคล่อง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ ะ ใย ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ ะ ใย บัตรตัวสะกด เช่น เกียบ เรียน เตียง เสียม เทียน เวียน

๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน

๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง

๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ ะ ใย บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ ะ ใย มีตัวสะกดในหนังสือเรียน

๒. คุณครูแจกใบงาน บิงโกคำที่ประสมสระ ะ ใย มีตัวสะกดให้นักเรียน

๓. ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ เขียนลงในตารางบิงโกให้ครบทุกช่อง

๔. เมื่อนักเรียนเลือกเสร็จแล้ว คุณครูอ่านคำศัพท์ในกรอบ ถ้านักเรียนมีคำที่คุณครูอ่าน ให้ทำเครื่องหมายทับช่องนั้น

๕. คุณครูอ่านคำศัพท์ จนกว่าจะมีนักเรียนบิงโก ถ้านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่บิงโก สามารถอ่านคำเพิ่มได้

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน อ่านอย่างไร ให้นักเรียน

๒. ให้นักเรียนอ่านคำบนใบงานพร้อมกัน จากนั้นลงมือทำใบงาน แล้วเฉลยพร้อมกัน

๓. ตัดใบงานลงในสมุด

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. ให้นักเรียนจับคู่กัน คุณครูจากใบงาน ปริศนาคำทาย

๒. ให้นักเรียนผลัดกันเป็นคนอ่านปริศนา และตอบว่าปริศนาที่อ่านหมายถึงอะไร ถ้าตอบถูกจะได้

๑ คะแนน ถ้าตอบผิดจะไม่ได้คะแนน

๓. คำตอบนักเรียนแต่ละสามารถแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นได้ ว่าแต่ละข้อตอบว่าอะไร แต่ขอบเขตของคำตอบจะต้องเป็นคำที่ประสมสระ ะ ใย มีตัวสะกด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ ใ้ย
๒. กระดานเคลื่อนที่
๓. ใบงาน บิงโกคำที่ประสมสระ ใ้ย มีตัวสะกด
๔. ใบงาน อ่านอย่างไร
๕. ใบงาน ปริศนาคำทาย

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยให้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเรียนด้วยเกม "จับแก้ว"
๒. ให้นักเรียนเล่นเป็นคู่ วางแก้วไว้บนโต๊ะ ๑ ใบ
๓. นักเรียนแต่ละส่วนต่างๆ ของร่างกายตามที่คุณครูพูด เช่น หัว ไหล่ หู เมื่อคุณครูพูดว่า จับ ให้นักเรียนแย่งกันจับแก้ว
๔. คุณครูเริ่มพูดจากง่าย และเพิ่มความยากขึ้น

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแนะนำคำที่ประสมสระ เอ็อ ที่มีตัวสะกด โดยแสดงบัตรพยัญชนะ บัตรสระ เอ็อ บัตรตัวสะกด เช่น เรือน เตือน เชือก เมือก เตือด เตือน
๒. รอบแรกคุณครูอ่าน และสะกดให้นักเรียนฟังก่อน
๓. คุณครูชี้คำ และให้นักเรียนอ่านสะกดทีละคำ ยกตัวอย่างคำอื่นอีก เพื่อให้เด็กหัดสะกดจนคล่อง
๔. คุณครูเอาบัตรพยัญชนะ บัตรสระ เอ็อ บัตรตัวสะกดออก ชี้ไปที่คำศัพท์ให้นักเรียนสะกดเอง

๓. ชี้นำลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ เอ็อ ที่มีตัวสะกดในหนังสือเรียน
๒. เมื่อนักเรียนเริ่มอ่านคล่องแล้ว ให้คุณครูติดบัตรคำที่ประสมสระ เอ็อ ที่มีตัวสะกดไว้บนกระดาน (ประมาณ ๑๐-๑๕ คำ)
๓. คุณครูใช้ไม้ชี้บัตรคำบนกระดาน ให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งห้อง
๔. คุณครูชี้ไปที่คำจนครบ จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในสมุด

๔. ชี้นำสรุปความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน คำที่ประสมสระ เอ็อ ที่มีตัวสะกด

๕. ชี้นำประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน ต่อคำคล้องจอง ให้นักเรียน
๒. ให้นักเรียนทำใบงาน โดยคุณครูแนะนำให้นักเรียนดูคำที่คล้องจองจากตัวอย่าง
๓. เมื่อนักเรียนเข้าใจและทำใบงานเสร็จแล้ว ติดใบงานลงในสมุด

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรคำ บัตรพยัญชนะ สระ เอ็อ
๒. กระดาน
๓. ใบงาน คำที่ประสมสระ เอ็อ ที่มีตัวสะกด

๔. ใบงาน โดยมีในคำสระ เอ็อ มีตัวสะกด

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียนเคลื่อนไหวประกอบบทคล้องจอง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงบัตรคำ พยัญชนะ + สระ เอ-อ + ตัวสะกด และติดเป็นคำอ่าน เช่น ด + เอ + น เดิน บนกระดานเคลื่อนที่

๒. สอนให้นักเรียนอ่าน และอธิบายว่า สระ เอ-อ เปลี่ยนรูปไปเป็น สระ ิ

๓. ฝึกอ่านหลายๆ รอบ จนนักเรียนสามารถสะกดคำได้คล่อง

๔. คุณครูให้นักเรียนหัดอ่านคำที่ประสมสระ เอ-อ มีตัวสะกด ในหนังสือเรียน

๓. ขั้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูพานักเรียนหัดอ่านคำที่ประสม สระ เอ-อ มีตัวสะกดในหนังสือเรียน

๒. คุณครูแจกใบงาน เคาะคำสระ เอ-อ มีตัวสะกด ให้นักเรียน

๓. คุณครูพานักเรียนอ่านคำในตารางเคาะจาก ๑-๙

๔. ให้นักเรียนใช้ปากไฮไลต์เคาะ ตามคำที่คุณครูอ่าน โดยเริ่มจาก ๑-๙

๕. คุณครูเริ่มอ่านสองคำพร้อมกัน เช่น ๑ ๒ แล้วให้นักเรียนเคาะ ๑ ๒ พร้อมกับอ่านออกเสียงดังๆ

๖. เพิ่มความยากโดยการอ่านเพิ่มเป็นสามคำ และอ่านสลับหมายเลข

๔. ขั้นสรุปความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน “จับคู่ชุด จับคู่คำ” ให้นักเรียน

๒. นักเรียนตัดภาพเสื้อผ้าในใบงาน แล้วจับคู่คำที่ต่อกันแล้วมีความหมาย เช่น เดิน+ทาง เงิน+ทอง

๓. ตัดภาพและคำที่จับคู่แล้วลงในสมุด

๕. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในหนังสือเรียน พร้อมกัน

๒. ไฮไลต์คำที่ประสมสระ เอ-อ มีตัวสะกด

๓. ให้นักเรียนแต่ละคน เขียนหรือเล่าเรื่องราวสั้นๆ โดยใช้คำที่ประสมสระ เอ-อ มีตัวสะกด มาช่วยในการแต่งเรื่อง เช่น คำว่า ร่าเริง เดินทาง เป็นต้น

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรพยัญชนะ บัตรสระ เอ-อ

๒. กระดาน

๓. ใบงาน เคาะคำสระ เอ-อ มีตัวสะกด

๔. ใบงาน จับคู่จุด จับคู่คำ

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑**
เวลาสอน ๒ ชั่วโมง

ชั่วโมงที่ ๑

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านสะกดคำที่ประสมสระมีตัวสะกด บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำที่ประสมสระมีตัวสะกดได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียน เคลื่อนไหวประกอบเพลง

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงบัตรคำ พยัญชนะ + สระ -ัว + ตัวสะกด และติดเป็นคำอ่าน เช่น ข + -ัว + ด ขวด
บนกระดาน

๒. สอนให้นักเรียนอ่าน และอธิบายว่า สระ -ัว ตักรูป ั ออก

๓. ฝึกอ่านหลายๆ รอบ จนนักเรียนสามารถสะกดคำได้คล่อง

๔. คุณครูให้นักเรียนหัดอ่านคำที่ประสมสระ -ัว มีตัวสะกด ในหนังสือเรียน

๓. ขั้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูติดบัตรคำที่ประสมสระ -ัว มีตัวสะกดบนกระดาน

๒. คุณครูชี้ และอ่านไปที่ละคำ ให้นักเรียนอ่านตาม

๓. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยให้เวลานักเรียนดูคำที่ติดบนกระดานเคลื่อนที่ให้ได้ ประมาณ ๓ นาที

๔. ก่อนที่คุณครูจะให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอก ต้องบอกนักเรียนก่อนว่าคุณครูจะปิดคำใด คำเตือนนี้จะทำให้นักเรียนพุ่งความสนใจไปที่คำศัพท์ และจะพยายามท่องให้ได้ จากนั้นคุณครู กลับด้านบัตรคำ แล้วให้นักเรียนเขียนลงในสมุด ทำเช่นนี้จนครบทุกคำ

๕. คุณครูเฉลยโดยการพลิกคำกลับมาทั้งหมด ให้นักเรียนตรวจสอบกับงานเขียนของตัวเอง ถ้ามี คำผิดให้นักเรียนเขียนแก้ไขใหม่

๔. ขั้นสรุปความรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนอ่านนิทานพร้อมกัน

๒. เพื่อสรุปความรู้เรื่องคำที่ประสมสระ -ัว มีตัวสะกด คุณครูให้นักเรียนทำใบงาน "ระบายคำไหนบ้าง"

๓. เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ให้นักเรียนเฉลยไปพร้อมกันในห้อง

๔. ติดใบงานลงในสมุด

๕. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน "พยัญชนะที่หายไป" ให้นักเรียน

๒. นักเรียนตัดใบงานตามรอยประ เติมตัวสะกดที่หายไป แล้วติดชิ้นงานให้สามารถเปิด-ปิดได้

๓. ติดลงในสมุด แล้วผลัดกันอ่านกับเพื่อน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. บัตรพยัญชนะ บัตรสระ ->
๒. กระดาน
๓. บัตรคำที่ประสมสระ -> มีตัวสะกด
๔. ใบงาน ระบายคำไหนบ้าง
๕. ใบงาน พยัญชนะที่หายไป

การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ชั่วโมงที่ ๒

มาตรฐานการเรียนรู้

๑. มาตรฐาน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

มาตรฐาน ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การเขียนและการอ่านคำควบกล้ำ บอกความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้

ถูกต้องตามสถานการณ์ การอ่านเรื่องสั้นๆ สามารถสร้างนิสัยรักการอ่านของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. สามารถอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ได้

๒. อ่านเรื่องสั้นหรือนิทานได้

๓. บอกความหมายของคำได้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

๑. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๒. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๓. คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

๔. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑. คุณครูให้นักเรียน ท่องบทคล้องจอง จนคล่อง
๒. ให้นักเรียนเคลื่อนไหวประกอบที่มีจังหวะสนุก เช่น ตบมือ ตบวีด ตบตัก

๒. ชี้นำเสนอความรู้

๑. คุณครูแสดงชาร์ตคำควบกล้ำ พร้อมคำอ่านบนกระดาน
๒. คุณครูแนะนำ และเน้นให้เห็นว่า ทำไมถึงเป็นคำควบกล้ำ
๓. คุณครูสอนวิธีอ่านคำควบกล้ำก่อน โดยอ่านให้นักเรียนฟังไปที่ละคำ
๔. คุณครูชี้ให้นักเรียนอ่านเองจนคล่อง และให้อ่านเพิ่มในหนังสือเรียน
๕. ฝึกให้อ่านหลายๆ รอบจนคล่อง

๓. ชี้นลงมือเรียนรู้

๑. คุณครูให้นักเรียนอ่านนิทาน พร้อมกันในห้องเรียน
๒. ให้นักเรียนวงกลมคำควบกล้ำที่มีอยู่ในนิทานทั้งหมด (คำซ้ำไม่ต้องวงกลม)
๓. คุณครูถามนักเรียนว่ามีคำใดบ้าง เขียนไว้บนกระดาน เมื่อครบแล้ว คุณครูชี้ให้นักเรียนอ่านคำควบกล้ำบนกระดาน
๔. ให้นักเรียนเขียนคำควบกล้ำที่อยู่บนกระดาน ลงในสมุด

๔. ชี้นสรุปความรู้

๑. คุณครูแจกใบงาน “รวมคำควบกล้ำ” ให้นักเรียน
๒. นักเรียนเขียนคำควบกล้ำลงในสมุด

๕. ชี้นประยุกต์ใช้ความรู้

๑. ให้นักเรียนทำใบงาน “เรียงร้อยถ้อยคำ” ให้นักเรียน
๒. โดยให้นักเรียนแต่งเรื่องราวสั้นๆ โดยใช้ภาพและคำที่กำหนดให้
๓. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องสั้นของตนเองหน้าชั้นเรียน

เครื่องมือ - สื่อการเรียนรู้

๑. ชาร์ตคำคล้องจอง
๒. ชาร์ตคำควบกล้ำ
๓. กระดาน
๔. ใบงาน รวมคำควบกล้ำ
๕. ใบงาน เรียงร้อยถ้อยคำ

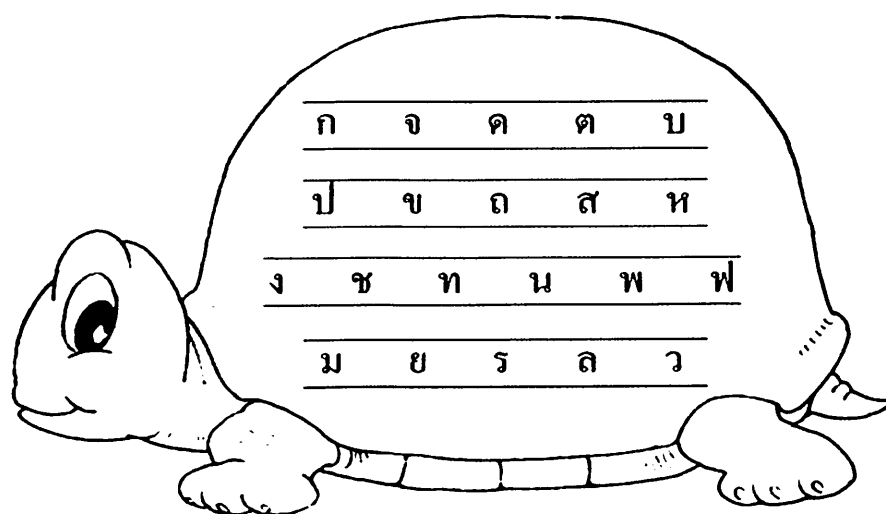
การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน / การออกเสียง / การสะกดคำ ของนักเรียน
๒. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน

ภาคผนวก ฅ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

แบบฝึกหัดชุดที่ 1

อ่านพยัญชนะกันเถอะ

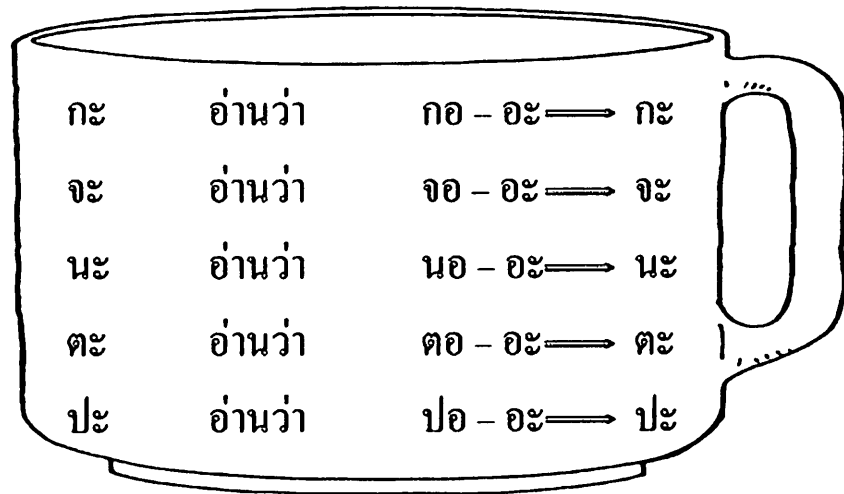
ฝึกอ่านและเขียนสระให้เก่ง

- ะ อ่านว่า อะ

วิธีเขียน

ฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระไม่มีตัวสะกด

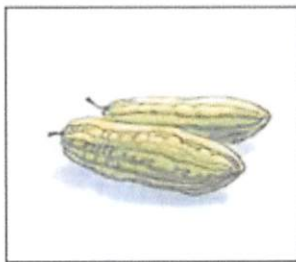

ฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระ - ะ มีตัวสะกด

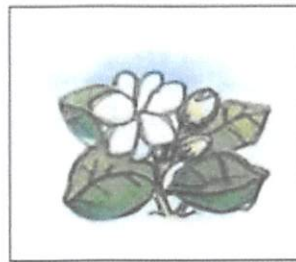
สระ - ะ มีตัวสะกดเปลี่ยนรูปสระ - ะ เป็นไม้หันอากาศ (ั)

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
ก	อะ	บ	กั๊บ
ว	อะ	น	วัน
ร	อะ	ก	รัก
ห	อะ	ค	หัด
ข	อะ	ง	ขัง

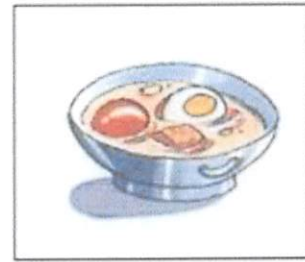
กะ	นะ	ตะ	มา
ปะ	จะ	อะ	ระ
ทะ	ดะ	คะ	ปะ
กะทะ	มะระ	นะคะ	กระปะ
กั๊	จั๊	นั๊	รั๊
วัน	ฉั๊	มัน	หัด

มะระ

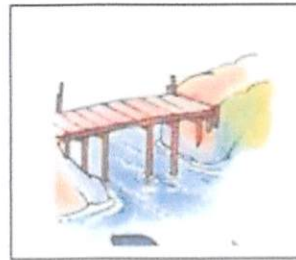
มะลิ

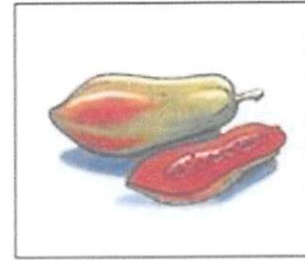
กะทะ

กระต่าย

สะพาน

มะละกอ

ฝึกเขียนพยัญชนะ สระ - ะ และตัวสะกดแล้วอ่าน

ข้อ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	คำอ่าน
ตัวอย่าง	ก	- ะ	-	กะ
๑.	จ	- ะ	-	
๒.	ว	- ะ	น	
๓.	ร	- ะ	ก	
๔.	ม	- ะ	-	
๕.	ด	- ะ	ด	
๖.	ง	- ะ	บ	
๗.	ป	- ะ	-	
๘.	ค	- ะ	ง	
๙.	ร	- ะ	-	
๑๐.	อ	- ะ	-	

จงโยงคำให้สัมพันธ์กับรูปภาพแล้วอ่านแจกลูกประสมคำ

๑.

ตัด

๒.

ระฆัง

๓.

มัด

๔.

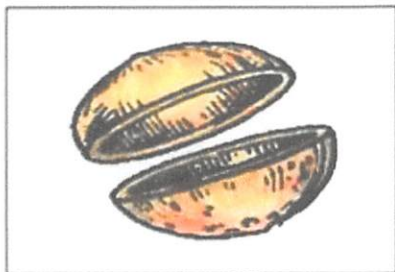
วัด

๕.

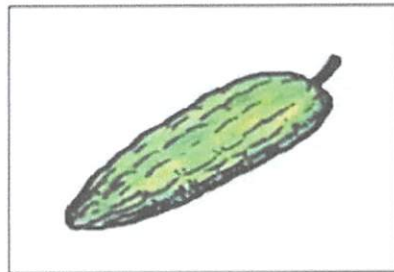

กัด

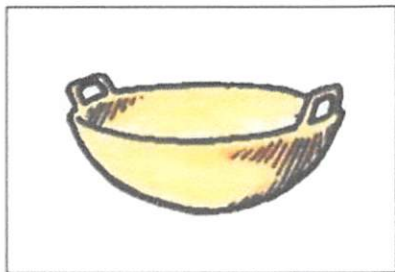
เขียนคำได้รูปภาพให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง กะลา

๑. _____

๒. _____

๓. _____

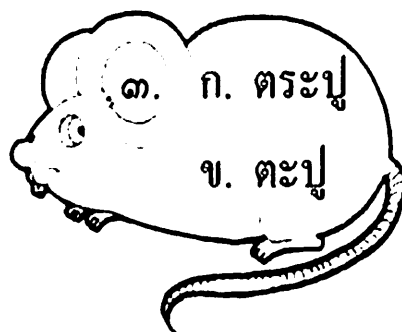
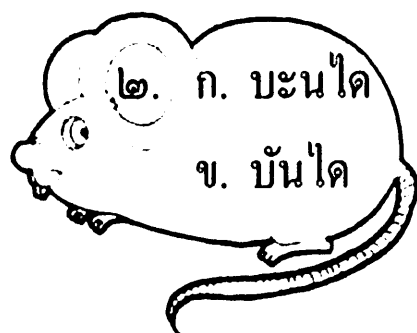
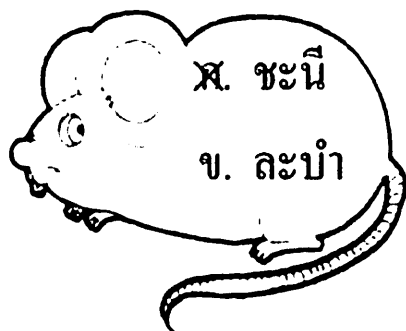
๔. _____

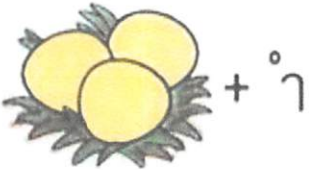

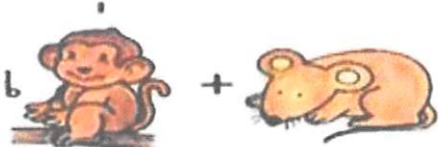
๕. _____

จงเขียนเครื่องหมาย × ทับตัวอักษรหน้าคำที่เขียนสะกดถูกต้อง

ตัวอย่าง

จงเขียนพยัญชนะแทนรูปภาพ

ข้อ	รูปภาพ	คำ
ตัวอย่าง		<hr/> คำ <hr/>
๑		<hr/> <hr/>
๒		<hr/> <hr/>
๓		<hr/> <hr/>
๔		<hr/> <hr/>
๕		<hr/> <hr/>

๑. มะระ

๒. กระทะ

๓. วัค

๔. มะละกอ

๕. ผัก

แบบฝึกหัดชุดที่ ๒

ต อ่านว่า ตอ

ถ อ่านว่า ถอ

ฟ อ่านว่า ฟอ

ม อ่านว่า มอ

ร อ่านว่า รอ

อ่านสระ (สระ _ ๑)

วิธีเขียนสระ - ๑

- ๑ อ่านว่า อ๑

อ่านสะกดคำ

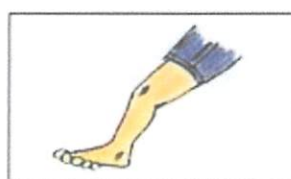
ตา

ตอ - อ๑ - ตา

ยา

ยอ - อ๑ - ยา

ขา

ขอ - อ๑ - ขา

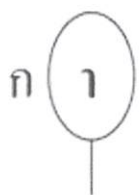
กา

กอ - อ๑ - กา

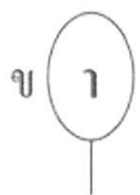

ตา	มา	กา	ขา
หา	ยา	ทา	รา
อา	นา	หา	วา
ดา	ปลา	หมา	ตรา
ทายา	ศาลา	ดารา	มานา
ฝากา	หاتا	ขากา	วาจา
กามา	หาปลา	มาหา	ลาตา

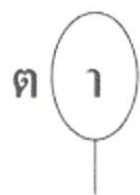
ให้อ่าน ก อา กา ข อา ขา แล้วเขียนคำลงใน
ช่องว่าง

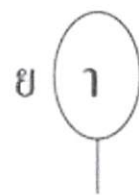
กา

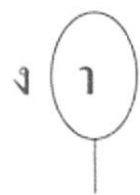
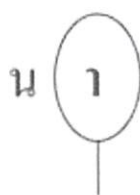
๑. _____

๒. _____

๓. _____

	<u>ก</u> <u>า</u>	<u>ข</u> <u>า</u>	<u>ค</u> <u>า</u>	<u>ย</u> <u>า</u>
๑.	ค _____	ค _____	ค _____	ค _____
๒.	ม _____	ม _____	ม _____	ม _____
๓.	ร _____	ร _____	ร _____	ร _____
๔.	ฟ _____	ฟ _____	ฟ _____	ฟ _____
๕.	ถ _____	ถ _____	ถ _____	ถ _____

คำที่	คำ	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	คำอ่าน
ตัวอย่าง	ตา	ต	า	-	ตา
๑	กา				
๒	มา				
๓	ทา				
๔	ยา				
๕	รา				

ดูภาพแล้วเติมคำที่มี สระอา ในช่องว่างใต้ภาพ

ตัวอย่าง

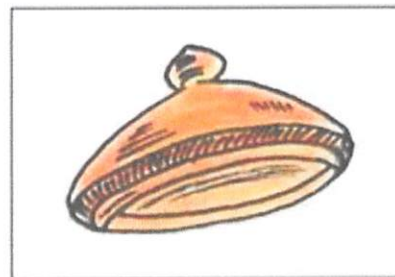
ราคา

๑.

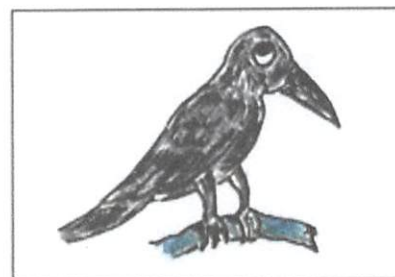
๒.

๓.

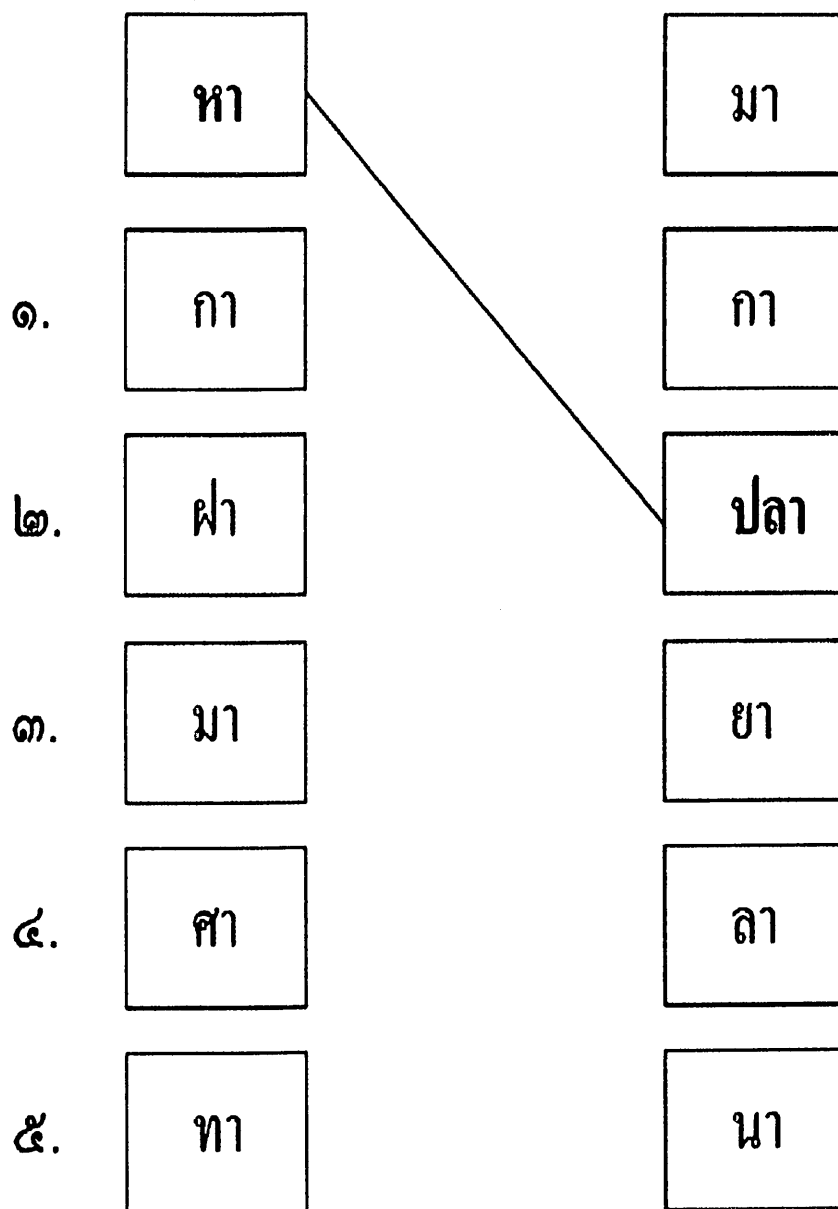

๔.

๕.

ตัวอย่าง

นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง

ตา	ปลา	มา	รถไฟ
----	-----	----	------

๑. _____

๒. _____

๓. _____ มา

๔. _____ มา รถไฟ

๕. ตา _____ รถไฟ

แบบฝึกหัดชุดที่ ๓

อ่านพยัญชนะ

ก อ่านว่า กอ

จ ค ต บ ป อ ข ถ ส
ช น พ ฟ ม ร ล ว ห

อ่านสระ

- ุ อ่านว่า อุ
- ำ อ่านว่า อำ

อ่านแจกลูกประสมคำ

อุ

จอ - อุ - จู

กำ

กอ - อำ - กำ

พุ

พอ - อุ - พู

ขำ

ขอ - อำ - ขำ

อ่านคำกันเถอะ

ดู	จุ	ยุ
ปู	พู	ดู
ขำ	จำ	ตำ
นำ	กำ	ดำ
รำ	ตำ	ทำ
กาดู	ฝาดู	พายุ
น้ำพุ	สีด้า	ขำดี
โบดำ	ไบโพ	โตไว
จำปี	นำไป	กำไล

ถ้า

คำ

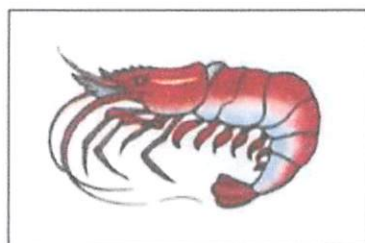
กว่า

ฝึกเขียน สระ ุ และสระ ำ ในช่องว่างใต้ภาพ

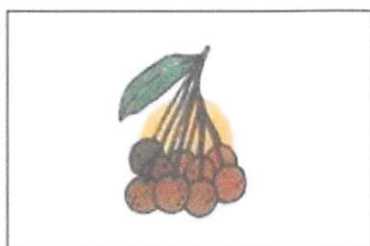
ตัวอย่าง

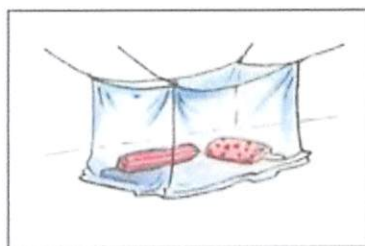
ถุง

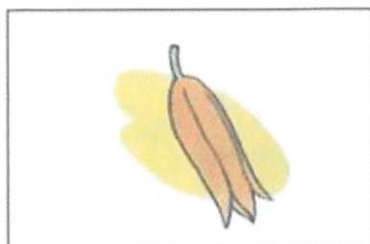
๑.

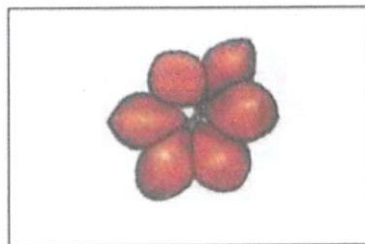
๒.

๓.

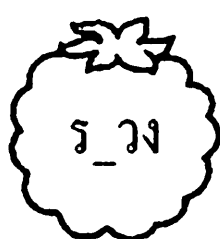
๔.

๕.

เติมสระ ุ และสระ ำ แล้วหัดอ่าน

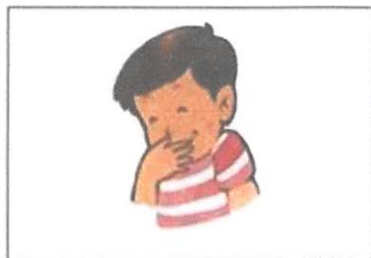
ตัวอย่าง

ดูภาพแล้วเติมคำที่มีสระ อู และสระอำ แล้วหัดอ่าน

ในช่องว่างใต้ภาพ

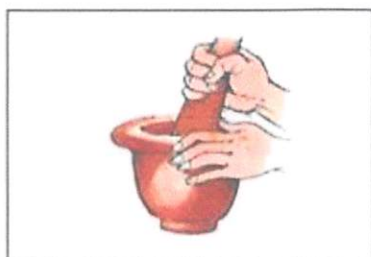
ตัวอย่าง

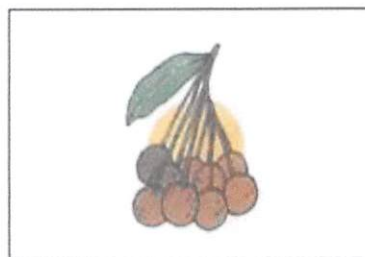
ขำ

๑. _____

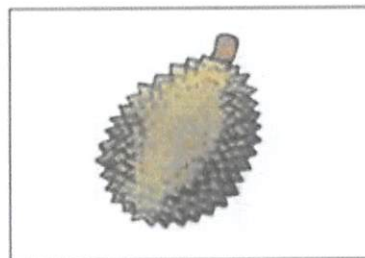
๒. _____

๓. _____

๔. _____

๕. _____

โยงเส้นจับคู่คำให้มีความหมาย

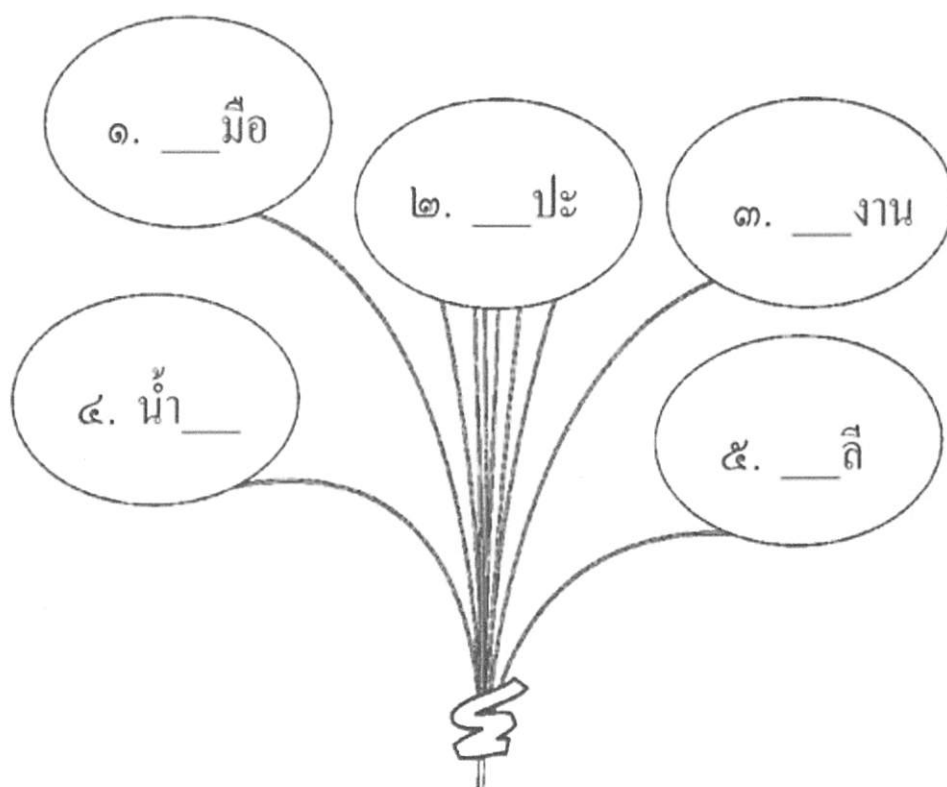
ตัวอย่าง

	ทำ	ไย
๑.	ผ่า	ดู
๒.	พา	ดี
๓.	ล่ำ	ผูก
๔.	ตำ	ยุ
๕.	ขู่	รา

นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง

มู ปู พู ทำ ตำ กำ

ตัวอย่าง มู ทะลุ

แจกลูกคำลงในตาราง

คำที่	คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	คำอ่าน
ตัวอย่าง	น้ำ	น	-ำ	-	-	น้ำ
๑	ฟู					
๒	ขำ					
๓	ตุ					
๔	ขำ					
๕	ตำ					

แบบฝึกหัดชุดที่ ๔

ต อ่านว่า ตอ

ค ต ข ถ ห
 น ฟ ม ล ว

อ่านสระ

๓ อ่านว่า อี

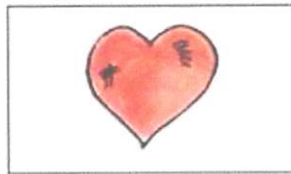
ไ- อ่านว่า ไอ

อ่านสะกดคำจากภาพ

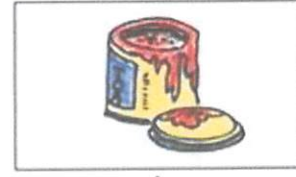
ตี

ตอ - อี - ตี

ใจ

จอ - ไอ - ใจ

สี

สอ - อี - สี

ใบ

บอ - ไอ - ใบ

ด

ต

ป

อ

บ

ม

ช

ร

โ

ค

น

จ

ดีใจ

ใจดี

วิชา

มีใบ

ในนา

อีกา

ตาใส

ใบชา

มีโย

จงประสมคำจากพยัญชนะที่กำหนดให้กับสระ -า, ไ-

เขียนคำใต้ภาพแล้วอ่านออกเสียง

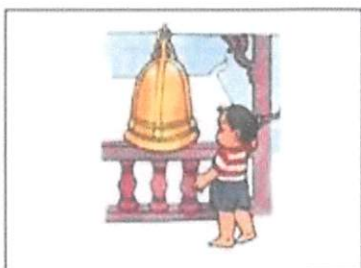
ตัวอย่าง

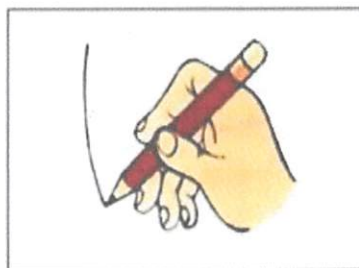
จีน

๑.

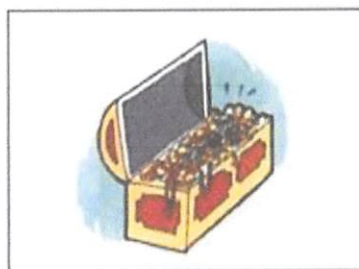
๒.

๓.

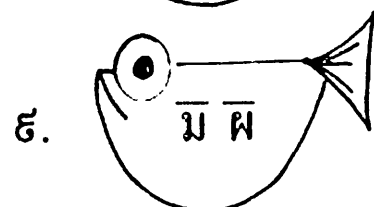
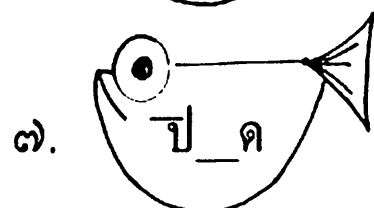
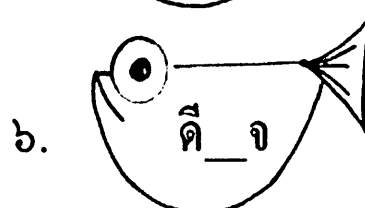
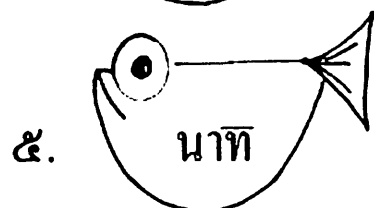
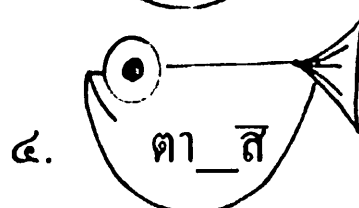
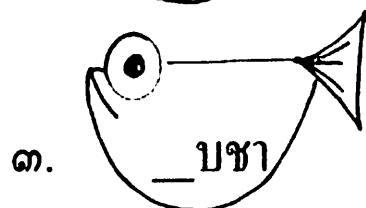
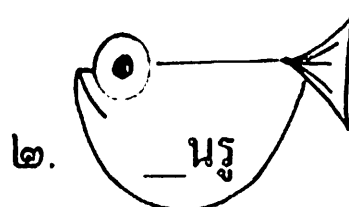
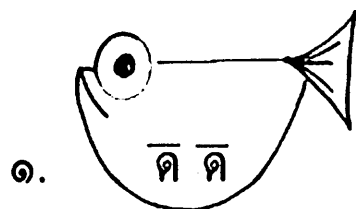

๔.

๕.

จงเติมสระ ิ และ สระ ี - แล้วอ่านออกเสียง

จงเลือกคำ ซี ใจ ใน ใส ตี เติมในช่องว่างแล้วอ่าน

๑. คารา ดี ____

๒. ปลา มี ตา ____

๓. ปูนา ____ นา

๔. สี่คา มี ฝา ____

๕. อารี ____ ี่

เรียงคำให้เป็นประโยค

๑. ดิ ตา โบชา มี

๒. มาลี ทวี ดู

๓. มา อา อารี หา

๔. มี ไส ปลา ตา

๕. อีกา ตา ในนา

แจกลูกคำลงในตาราง

คำที่	คำ	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	คำอ่าน
ตัวอย่าง	ตี	ต	เ	-	ตี
๑	ตี				
๒	มี				
๓	สี				
๔	ใจ				
๕	ใบ				

แบบฝึกหัดชุดที่ ๕

อ่านพยัญชนะ

จ อ่านว่า จอ

ก จ ค ต บ ป อ

ข ฉ ห

ช น พ ฟ ม ร ล ว

อ่านสระ

ไ - อ่านว่า ไอ โ - อ่านว่า โอ

อ่านแจกลูกประสม

โบ

บอ - โอ - โบ

ไหล

หอ - ลอ - ไอ - ไหล

โถ

ถอ - โอ - โถ

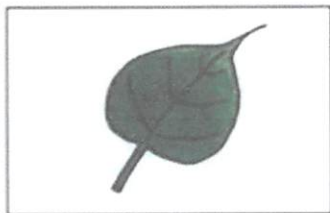

โอ

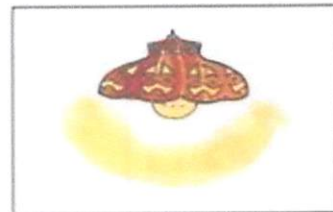
ออ - โอ - โอ

ฝึกอ่านคำกันเถอะ

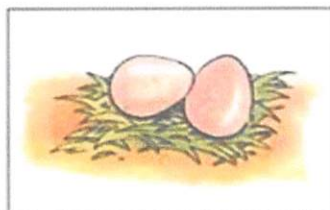
ไต่	ไป	ไว	ไข
ไถ	ไห	ไซ	ไอ
โต	โบ	โช	โซ
โถ	โพ	โม	โฮ
ตามี	ดีใจ	ไปนา	หาปู
ดูโถ	โตไว	โบโพ	โคนา

ใบโพ

ไฟฟ้า

ไข่ไก่

ไถนา

ฝึกเขียนและอ่านสะกดคำจากรูปภาพ

ตัวอย่าง

โ

๑.

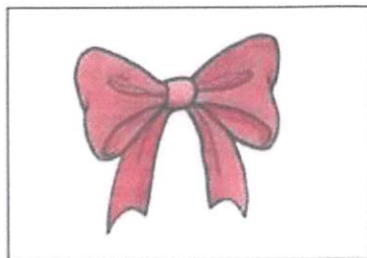
ร็อง

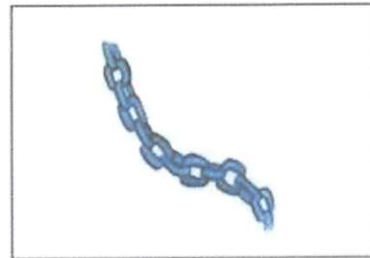
๒.

๓.

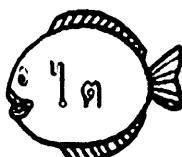
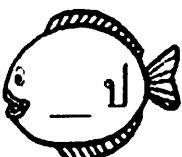
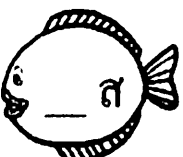
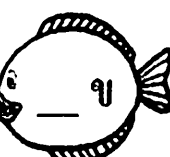
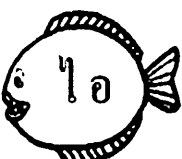
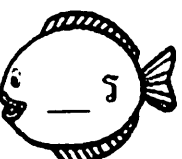
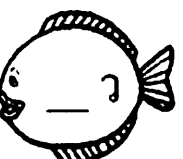
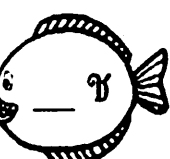
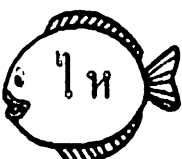
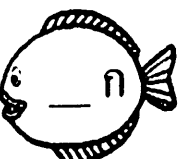
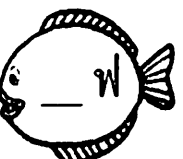
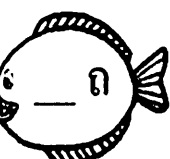
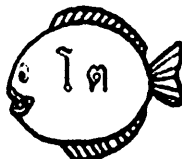
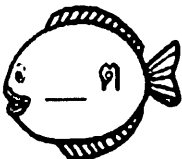
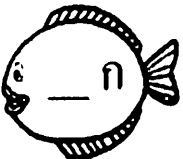
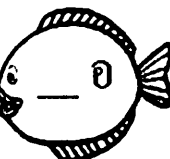
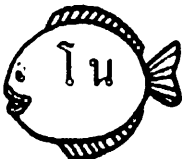
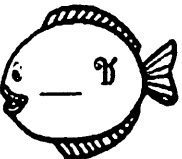
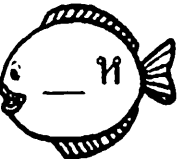
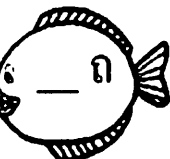
๔.

๕.

เติมสระ ใ- และสระ โ- แล้วหัดอ่าน

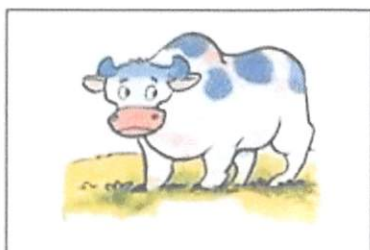
ตัวอย่าง ไป

๑.				
๒.				
๓.				
๔.				
๕.				

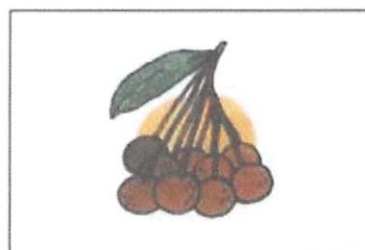
ดูภาพแล้วเติมคำที่มีสระ ไอ และสระ โอ แล้วหัดอ่าน

ในช่องว่างใต้ภาพ

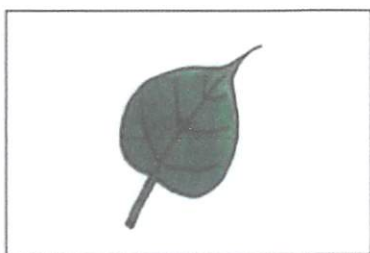
ตัวอย่าง

โค

๑.

๒.

๓.

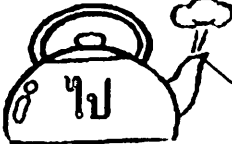

๔.

๕.

โยงเส้นจับคู่คำให้มีความหมาย

ตัวอย่าง

		
๑.		
๒.		
๓.		
๔.		
๕.		

A line connects the 'ไป' kettle to the 'หา' cup.

นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง

โบ โมโห ใด โด ไป

๑. อา _____ นา

๒. ปุณา _____ ในรุ

๓. แก้วมี _____

๔. พ่อ _____ อีกา

๕. _____ ใส่ข้าว

แจกลูกคำลงในตาราง

คำที่	คำ	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	คำอ่าน
ตัวอย่าง	ไถ	ถ	ไ -	-	ไถ
๑	ไร				
๒	ไข				
๓	โถ				
๔	โน				
๕	โท				

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	ขวัญณา บุญนิธิ
วัน เดือน ปี เกิด	7 สิงหาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	100/1 หมู่ 2 ตำบลโกรกพระ อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ 60170
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน หมู่ 2 ตำบลแม่วงก์ อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ 60150
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1
ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ.2561	โรงเรียนบ้านคลองน้ำโจน หมู่ 2 ตำบลแม่วงก์ อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ 60150
ประวัติการศึกษา พ.ศ.2560	ค.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์